DIREKT AKTION

NR 2/98 (10) MAJ-JUNI **pris: 10 kr!** SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

INNEHÅLL

nr 2/98

DU SKÖNA, NYA EUROPA

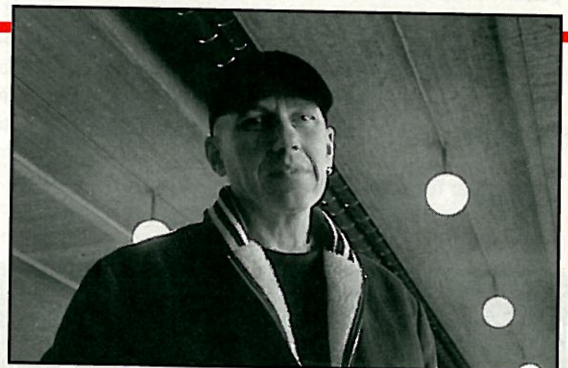
Stoppa Schengen!

Den 16 april ska Sveriges riksdag fatta beslut om att ansluta Sverige till Schengen-avtalet. Det innebär att polisens möjligheter till övervakning och registrering av flyktingar, vänsteraktivister och – vem som helst – ökar.

Direkt Aktion berättar mer om Schengen, och har träffat en flykting som är "oönskad" i det sköna, nya Europa. **Se sid 4-6.**

Gurra

Möt Gurra – mytomspunnen trummis i det ännu mer mytomspunna Ebba Grön – som fortsätter å va rebell. Bandet släpper snart en "ny" liveplatta med inspelningar från 1978. **Läs mer på sid 16-18.**

Ockupationer, demos, direkta aktioner...

Franska arbetslösa tar upp kampen

Läs på sid 7

Det stora språnget

1990-talet har även det varit högerns årtionde. 1998 är vänstern lika, om inte mer, tillbakapressad som 1988. Visst; "något händer i Europa, något händer i Sverige" som vi skrev i förra första maj-numret av denna tidning, men protesterna står fortfarande och stampar – väntandes på att komma igång eller hitta sin nya form.

Längst på denna väg har kanske de arbetslösa i Frankrike kommit, men än så länge är de ganska ensamma. Europamarschen mot arbetslöshet och social utslagning sommaren 1997 var ett första försök att åtminstone föra samman de arbetslösa. Vi får se vad som kommer ut av det i framtiden.

1998 är den socialistiska kampen i Sverige defensiv. Det handlar om att försvara rättigheter från folkhemmet. När förslaget om en slopad bortre parentes skjuts upp är det en seger. Ett av få försök att tänka åtminstone lite offensivt är kravet på sex timmars arbetsdag. Men sett i ett större sammanhang visar även det förslaget på hur tillbakatryckt vänstern är; kravet på kortare arbetstid utmanar inte kapitalets makt och ägande. Det utmanar inte deras "rätt" att leda och skörda frukterna av de anställdas arbete.

Men om en arbetstidsförkortning minskar arbetslösheten gynnar de möjligheterna till effektiv klasskamp – det skapar en mer sammanhållen klass och ökar möjligheterna att använda strejkvapnet. 1998 kämpar vi för att kunna kämpa på riktigt.

I ett sådant pressat läge är det rimligt att inte lägga alla äggen i samma korg. Politisk kamp för att dela på jobben måste kompletteras med uppbyggande av motståndsstrukturer bland de arbetslösa.

Om facket ska ha någon framtid måste det öppna sina dörrar för arbetslösa och högprioritera deras kamp. Våra kamrater i Frankrike, anarkosyndikalisterna i CNT-Paris, har fortstått detta och är en av de drivande grupperna i demonstrationer och ockupationer av arbetsförmedlingar där. För SAC går det lite långsammare, men medvetenheten om behovet av att organisera de arbetslösa har vaknat. När väl den egna organiseringen har tagit fart, är det bara att hoppas att samarbetet med andra arbetslöshetsgrupper kommer igång.

För det är först när vi blir många som kampen kan bli mer offensiv. Först då kan kampen bli verkligt revolutionär.

I första maj-numret för ett år sedan skrev vi att anarkiströrelsen i Sverige och SAC hade misslyckats med att nå ut till nya grupper i samhället; att det behövdes mer av öppen och bred propaganda och opinionsbildning, än av inre medvetandehöjning och politisk renlevnad.

Syndikalistiska Ungdomsförbundet har lyckats ta några steg på den vägen. Antalet klubbar har fördubblats och förbundet har utvecklats organisatoriskt med internbulletin, ny samordningsgrupp och kvinnonätverk på gång. Men man bör nog akta sig för att slå sig för bröstet, utvecklingen är ytterst skör.

Fler ungdomsvänsterrörelser än SUF har nått ungefär lika långt som vi. Ofta har det sedan stupat på att de inte har lyckats utveckla den nödvändiga stabiliteten i sin organisation. Det måste SUF göra.

Samtidigt är det dags att planera för "det kvalitativa språnget". En politisk rörelse går antingen framåt eller bakåt. Hur ska den ungsyndikalistiska cirkeln kunna utvidgas så att den omfattar tusentals snarare än hundratals medlemmar?

Antagligen genom att den syndikalistiska biten stärks inom förbundet. Syndikalism förstått som att man slåss utifrån var man befinner sig; i bostadsområdet, skolan och naturligtvis, men alltså inte enbart, på arbetsplatsen, om man nu har någon.

Den anarkistiska ryggraden har vi däremot från SUF:s återfödelse 1993.

Genom att jobba mer syndikalistiskt minskar risken av att fastna i en speciell subkultur; att alla i den politiska gruppen lyssnar på samma musik, delar samma matvanor eller är fanatiskt intresserade av tipsextra på lördagarna. Jobbar man till exempel skolfackligt blir det meningslöst att bara rikta sig till en speciell grupp människor.

Risken med politisk organisering grundad på subkultur är ju att andra ungdomar intresserade av frihetlig socialism utestängs; om inte rent formellt så på grund av bristande identifikation. Om alla i en politisk grupp ser ut på ett speciellt sätt, kommer gruppen att förknippas med en klädstil snarare än med ett politiskt budskap.

Och med mer syndikalism kanske insikten föds om att försöka arbeta med frågor som kan engagera andra än den egna gruppen.

För anarkosyndikalismen i tiden.

Direkt Aktion är Syndikalistiska Ungdomsförbundets tidning. Den ges ut av Kulturföreningen Direkt Aktion. Ansvarig utgivare är Arwid Lund. I redaktionen ingår Lars Johansson, Henrik Alm, Dharana Favilla, Nina Lahtinen, Linda Wagenius, Jeanette Hanzon, Anders Larsson, Bo Rasmusson, Ulf Johansson och Christoffer Karlsson. Adressen är Direkt Aktion, Box 6507, 113 83 Stockholm. Telefon: 08-673 11 15. Hemsida: www.geocities.com/CapitolHill/7931 E-post: direkt.aktion@usa.net Skicka gärna in artiklar, insändare, kritik eller beröm. Att prenumerera kostar 80 kr för 6 nummer, stödprenumeration 150 kr. Sätt in på Kulturföreningen Direkt Aktions Pg: 64 99 67-7. Tryckt på Federativs Tryckeri. Deadline för nästa nummer: 28 maj. Omslagssidan: Nina Lahtinen. Foto: Jan-Åke Eriksson.

För mänskligheten Mot nyliberalismen

Göteborg, augusti 1998

I mitten av augusti i år genomförs det andra mötet för mänskligheten och mot nyliberalismen i Sverige. En månad innan valet uppmanar vi alla människor som kämpar att mötas, utbyta erfarenheter och diskutera den fortsatta kampen. Vi vill i zapatisternas anda finna nya vägar att göra motstånd, nya sätt att göra politik. Vi hoppas att alla grupper som i vanliga fall osynliggörs vill hålla i egna workshops. Mötet kommer även att innehålla föredrag och framförallt mycket motståndskultur. Dessutom kommer det att finnas ett separatistiskt kvionnomöte. De politiska partierna som sådana hänvisar vi till valrörelsen, men givetvis är enskilda medlemmar välkomna till mötet.

För mer information, kontakta: mote98@hotmail.com

Sus i örat?

Äntligen har vetenskapen lyckats avslöja anledningen till varför vissa avviker från den av naturen givna heterosexualiteten.

– Innerörat kan bli en viktig inkörsport för studier av hjärnan och människans sexuella läggning, säger Dennis McFadden på University of Texas.

Nu ska det börja på p

När arbetsförmedlingen kört slut på alla åtgärder som börjar på A (-PI, -LU etc) har man uppfunnit en på P.

Ett samtal med psykolog är arbetsförmedlingens nya idé för att minska arbetslösheten.

Med hjälp av specialutbildade konsulter angriper de allas vår gemensamma fiende *det dåliga självförtroendet*.

För precis som andra varor på *marknaden* behöver även arbetslösa kunna *marknadsföra sig*.

En enklare lösning kanske vore att utbilda sig till konsult?

Vilken marknad!

Om man krymper jordens befolkning till en by på 100 personer skulle proportionerna se ut så här:

* 57 är asiater, 21 européer, 14 amerikaner (nord och syd), 8 afrikaner.
* 70 är svarta eller färgade, 30 skära.
* 30 är kristna.
* Hälften av all egendom kontrolleras av 6 personer från USA.
* 70 är analfabeter.
* 50 lider av näringsbrist.
* 80 har en undermålig bostad.
* En enda person har högre utbildning.

Detta läser vi i Bizniz, en lyxig affärstidning. De funderar på hur de ska göra bizninz på denna folkskara. "Vilken enorm marknadspotential!" utropar de. "Tänk att kunna utbilda alla dessa människor, göra dem produktiva och köpkraftiga!".

Det är alltså sånt som snurrar i huvudet på jordens visionära kapitalister när de för sig själva ska övertyga sig om att vi lever i den bästa av världar.

Rubrik på samma sida i tidningen: "Ikeas etik beundras av andra företag". Är det månne Kamprads fascistiska förflutna, Ikeas barnarbetare i Rumänien eller den dagliga tjuga som Sveriges fängelseinterner får när de skruvar ihop Bokhyllan Billy – som beundras?

Affe åt folket

Astrid Ahderian, kristdemokrat, yttrar sig i tidningen Metro om Kd:s förslag att styra spelplanen (alltså vad som ska sättas upp) för Göteborgs stadsteater.

– De fria grupperna spelar bara massa dravel och är ett vänsterfäste, istället borde politikerna bestämma riktlinjerna.

Kristina från Duvemåla nämns som passande exempel. Kan man inte sätta upp något med Alf Svensson i huvudrollen, undrar vi på D.A. Kanske som motspelare till Carola i Sound of Music? Affe och Carro med en barnarmé av bibeltrogna hycklare... Hallelulja!

Kört för vem?

Att vi unga älskar den rörliga arbetsmarknaden och inte uppskattar fast anställning ses av många som en propagandistisk myt. Att så inte är fallet är nu i alla fall vetenskapligt bevisat. Vi är inte pesssimister utan framtidstro som skiter i politiken och skyr fast arbete. Vi som länge vetat att myten inte är sann vet också vilka som saluför dessa lögner, men nu är det dags att kontra med samma medel.

Visste ni till exempel att vita manliga direktörer är mörkrädda, ofta drabbas av oro och ångest, går i självmordstankar och tror att jorden kommer gå under år 2000...

Det här vill Syndikalistiska Ungdomsförbundet

(utdrag ur SUF:s principförklaring)

Syndikalistiska Ungdomsförbundet (SUF), är en anarkosyndikalistisk ungdomsrörelse vars mål är att förverkliga den frihetliga socialismen. Under denna övergår produktionsmedlen i allas ägo och förvaltas av de arbetande.

SUF är emot alla förtryck. Alla människor är lika värda och därför har ingen människa rätt att bestämma över någon annan. Alla samhällssystem och ideologier som förutsätter att en grupp människor skall styra en annan leder därför till förtryck. SUF kämpar emot dessa och är för ett helt jämlikt samhälle.

Det borgerliga demokratibegreppet är begränsat till det politiska livet. Den centralisering som en stat innebär, har gjort att man inte heller där har uppnått någon acceptabel demokrati. SUF vill ersätta den partipolitiska parlamentarismen med en verklig federalistisk demokrati som också innefattar de ekonomiska, industriella och kulturella områdena. Trots att vi inte erkänner lagarnas auktoritet inser vi att de vunna demokratiska fri- och rättigheterna måste försvaras och utvecklas.

SUF ser den direkta aktionen som medlet för att förändra samhället och levnadsvillkoren. Endast därigenom kan det självansvar utvecklas som är socialismens förutsättning.

Liksom det frihetligt socialistiska samhälle som syndikalisterna vill skapa, är även SUF uppbyggt efter den federalistiska principen. Denna innebär att alla som berörs av ett beslut har rätt att delta i det. Ingen får dock, i organisationens namn, handla i strid med gemensamt fattade beslut.

VILL DU VETA MER OM SUF? KONTAKTADRESSER FINNS PÅ TIDNINGENS BAKSIDA.

HALT!

Varningar för det totalitära kontrollsamhället har en lång tradition i Europa.

Men när det väl står framför näsan på oss, då är det alldeles tyst.

Schengensamarbetets officiella syfte är att stärka personkontrollen vid den gemensamma yttre gränsen och att avveckla kontrollen vid de inre gränserna, samt införa passfrihet. Allt för att stoppa öststatsmaffior, narkotikakarteller, ungdomsgängsbrottslighet (!) och internationell terrorism.

Den officiella bilden har inget med verkligheten att göra.

Det finns inga entydiga bevis för någon av dessa hotbilder, enligt kriminologen Janne Flyghed vid Stockholms universitet. Istället handlar det om att polisen vill skaffa sig mer resurser och större befogenheter. Det klassiska hotet från öst visar sig vara bara ett luftslott. Fler västtyskar finns i den svenska fängelsestatistiken än ryssar, och om det skett någon ökning har den antagligen att göra med att det var lite halvsvårt att lämna forna Sovjetunionen.

I praktiken innebär Schengen en rasistisk utestängningspolitik av folk från den så kallade tredje världen – 62 procent av totala 4,2 miljoner sökningar inom Schengen Information System 1996 rörde till exempel "icke önskvärda utlänningar". En sådan "icke önskvärd utlänning" intervjuas här intill.

I praktiken existerar inte heller avvecklingen av den inre kontrollen. Passfriheten inom EU kommer att kompenseras med ökat datasamarbete och spaningssamverkan mellan Europas poliser. Kontrollen kommer snarare att öka än att minska. Läs mer i artikeln "Poliser utan gränser".

Egentligen finns det inga framtida gränser alls för kontrollen i Fort Europa. Om nu inte det folkliga motståndet tar sig ton.

Den 16 april fattar svenska riksdagen beslut om att godkänna (ratificera) införlivandet av Schengen i EU. I skrivande stund vet vi inte hur det gick.

Men vi vet att en motkampanj så sakteliga har dragits igång av bland annat Nätverket mot rasism. En aktivist intervjuas i "Motstånd mot Schengen".

Vad som än hände den 16 april fortsätter kampen mot övervakningssamhället.

HÄR FÅR

Schengenavtalet befäster den människofientliga asylpolitik som växt fram i Sverige och Europa under senare år. Här följer en berättelse från en flykting som efter att ha nekats asyl gömmer sig undan myndigheterna i Sverige.

Jag gick med i en regimkritisk organisation 1992. Jag var då 19 år gammal. Innan dess hade flera av mina vänner blivit medlemmar och jag hade övertygats efter många diskussioner, men framförallt av det jag dagligen tvingats se; i byn där jag föddes och staden jag bodde i. Förföljelserna av oliktänkande var fruktansvärda i landet och det enda vi egentligen krävde var rättigheter självklara i en demokrati.

1995 deltog jag i en stor demonstration som attackerades av polisen. Flera personer sköts till döds, och ännu fler, däribland jag, arresterades.

Med ett vapen riktat mot mitt huvud hånade poliserna mig: Frihet? Är det du vill ha? Och demokrati? Jag väntade där i två timmar medan de kollade upp mina personuppgifter, varefter de förde mig till en annan station. De satt en bindel för mina ögon och jag tvingades ned i en källare. Jag hörde skrik, någon misshandlades därinne, och en tung dörr stängdes bakom mig. Jag förstod vad som väntade och var livrädd.

De satt en bindel för mina ögon och jag tvingades ned i en källare. Jag hörde skrik, någon misshandlades därinne, och en tung dörr stängdes bakom mig. Jag förstod vad som väntade och var livrädd.

– Berättar du inte, kommer du snart att skrika som han, sa de. Vi gick vidare in i ett annat rum.

– 'Ta av dig kläderna' beordrade de mig. Jag gjorde som de sa och de började misshandla mig.

Det är mycket svårt att tala om det här. Jag gråter när jag minns, men jag berättar. Det hjälper inte att gömma undan sådant.

De skar upp mina armar och ben med en kniv eller trasig flaska, jag vet inte för ögonbindeln satt kvar hela tiden. De hällde sprit och salt i såren, slog mig i ansiktet, gav mig elchocker.

De slog mig i sidorna, på revbenen. De sparkade och skrek åt mig, slog mer och mer. Hela tiden frågade de mig samma frågor, ville ha information om min politiska aktivitet. Till slut satte de en penna i min hand och tryckte den mot ett papper. Under fortsatt tortyr tvingade de mig skriva under något jag inte ens fick se. Nästa dag sa de åt mig att gå.

Jag tog mig hem där jag möttes av min mamma. Hon skrek åt mig för att jag varit borta och hamnat i problem men förstod att jag behövde vård och hjälpte mig till en läkare. Jag såg antagligen lika hemsk ut som jag kände mig: ögonen var igensvullna, kroppen blåsvart av alla slag. Jag berättade vad som hänt, och plågades av tanken på att polisen nu visste allt om mig. Alla förstod att detta inte skulle bli sista gången jag togs in. Jag beslöt mig för att åka bort tills det värsta lugnat sig.

Jag bodde ett tag hos mina morföräldrar men kunde inte sova trots alla smärtstillande medel jag åt. En natt blev smärtorna för svåra och min bror tog mig till en doktor. Jag röntgades och det visade sig att sex revben var skadade efter tortyren.

Till slut åkte jag tillbaka till min hemstad men mina föräldrar ville inte att jag skulle bo där mer. "Fly till ett grannland", sa de till mig. Var som helst, men stanna inte här. Du riskerar ditt och andras liv genom att bo kvar.

Min far hade sparat ihop en del pengar och betalade smugglare 7000 dollar för att få mig ut ur landet. Tre dagar senare var jag i Sverige.

När jag kom, berättade jag alltihop för polisen och skickades därefter till en flyktingförläggning i Mellansverige.

Följande halvår bestod av en enda, fruktansvärd väntan. Ovissheten tillsammans med upptäckten att Sverige inte var det jag trott gjorde att jag grät mycket. Jag var totalt desillusionerad, var fanns den frihet jag flytt för att komma till? Där satt vi, ett hundratal människor, och tog ut vårt hat på varandra. Jag delade rum med sex andra asylsökande och ingen talade samma språk.

Väktarna på förläggningen var som vilka fascistpoliser som helst, auktoritära, rasistiska. De skrek och gav oss order och det hela skilde sig inte mycket från ett fängelse. Upp klockan sju, i säng klockan tio. I kö utanför matsalen när dörrarna öppnades, om försenad: ingen mat.

Vi hade schemalagda raster och tvångsarbete. Jag säger tvångsarbete, för de kunde kommendera ut oss för att skotta snö mitt i smällkalla vintern, väl medvetna om att vi behövde dagspenningen på de cirka 50 kronor som för min del gick till cigarretter. Hade man inte jobbat tillräckligt, blev man utan. Arbetet bestod sällan av något nödvändigt eller meningsfullt utan var en del av den psykologiska kontrollen. Maten bestod vanligen av ris och sallad. Jag gick ner flera kilo och är fortfa-

INGEN PASSERA

COLLAGE: DHARANA FAVILLA

rande mycket magrare än förr. Skulle mina föräldrar träffa mig nu skulle de knappt känna igen mig.

Det gick inte att få några kontakter med yttervärlden. De få svenskar jag mötte utanför förläggningen såg på mig som en kriminell, konstig person. Åtminstone kändes det så, för ingen försökte prata med mig, snarare undvek de mig och föraktade mig. Jag trodde länge att alla svenskar var så. Jag klarade inte längre av isoleringen och för att åtminstone kunna tala med de andra på förläggningen bad jag en landsman lära mig engelska och pluggade på bibliotek på fritiden.

En dag kom ett brev från invandrarverket där det stod att polisen ville träffa mig. Jag frågade receptionisten vad det kunde handla om men hon sa att hon inte visste. Jag ringde min advokat för att be om mina papper. Han trodde att jag hade ett utvisningbeslut att vänta, och att de skulle komma efter mig. Jag ordnade en tillfällig tillflyktsort hos en kvinna i Malmö och jag gick under jorden. "Jag ska leta upp någon annan jag kan bo hos sedan, ge mig lite tid bara, jag gör allt jag kan", sa jag till henne. Jag bodde ett par veckor hos kvinnan, men hon ville aldrig ha någon där, det var mer att hon övertalats till det. Hon behandlade mig som en mindre värd, gjorde tydligt för mig att jag inte var välkommen. Till slut stod jag inte ut längre. Jag tog min väska och åkte till Stockholm. I ett par nätter sov jag i en skog, sedan ringde advokaten.

"Vad fan, är du helt galen?" skrek hon i luren. "Vad gör du där, förstår du inte vilken risk du tar? Du måste därifrån! Gå och sätt dig på ett kafé och ring senare så ska jag fixa någon som kan möta dig." Jag somnade så fort jag satt mig ner och sprang till närmsta telefon så fort jag vaknat. Hon gav mig ett nummer till en Lasse, jag ringde och vi bestämde träff på Mariatorget. När jag väntat i 15 minuter och en kille passerade mig för femte gången började jag misstänka att det var Lasse. Jag tittade lite diskret på honom. Han gick fram och väste som i en spionfilm:

"Hussein?"

"Lasse?" väste jag tillbaks.

"Japp", sa han.

Kommer jag tillbaka till mitt hemland är det slut. De kommer att ta in mig igen och tortera mig, ta emot mig på flygplatsen och tacka Sverige för hjälpen.

Jag bodde hos honom i ett par veckor och ytterligare ett par veckor hos bekanta till honom. De är alla helt underbara människor, långt ifrån alla jag dittills träffat i Sverige. Mycket bra vänner.

I Stockholm mådde jag fruktansvärt dåligt. Stan kryllar av poliser och jag grips av panik när jag ser dem, jag klarar inte av att bete mig normalt. Jag tappar helt enkelt kontrollen, skakar och kan inte släppa dem med blicken. Det känns som om alla ser: Han är illegal invandrare.

Nu har jag flyttat till en mindre ort och bor hos andra vänner till Lasse, också människor jag tycker mycket om. Jag mår fortfarande dåligt och äter antidepressiva medel, men känner mig mycket tryggare. Här finns färre poliser och jag slipper gå i ständig paranoia.

Jag känner flera som gömmer sig och vi försöker hålla kontakten.

Ingen som inte levt under jorden kan förstå hur det är, fångenskapen, den ständiga rädslan.

Att aldrig kunna möta människor på lika villkor, som fria individer, berätta om sig själv. Jag litar inte på många. En del vill bara väl men är alltför blåögda och försätter mig i farliga situationer, därför ar det bäst att ljuga eller tiga. Några av de gömda jag känner är barn. Jag lider när jag ser dem. De vill träffa andra, utvecklas, växa. De önskar inget hellre än att få gå i skolan, leka med andra barn, bli kära, gå på stan utan att hela tiden se sig om efter polisbilar. Det bryter ner en att ständigt leva för dagen för att man inte vågar hoppas. De kan komma i detta ögon-

Fortsättning på nästa sida

Poliser utan gränser

Åsiktskontrollen tätnar i Europa och snårskogen av mer eller mindre sammanflätade register gör det svårt att få en klar bild av utvecklingen. Att det går fort är däremot ingen tvekan om.

Det polisiära samarbetet följer två utvecklingslinjer: dels inom det, fram till och med juni 1997, mellanstatliga Schengensamarbetet, och dels inom uppbyggnaden av ett europeiskt "FBI" – Europol. De övervakningsregister som är knutna till dessa institutioner är något olika till sin karaktär. Schengen Information System (SIS) fokuserar på "icke önskvärda utlänningar" och "hot mot statens säkerhet"/"hot mot den allmänna ordningen och säkerheten", och Europols informationssystem på gränsöverskridande brottslighet.

Omfattande försök görs för tillfället för att öka samkörningsmöjligheterna mellan de båda systemen. Möjligheter som på ett rättsligt och byråkratiskt plan drastiskt ökade genom Amsterdamavtalet i juni 1997 (se DA nr. 5/97). Då slutade nämligen Schengensamarbetet att vara ett mellanstatligt samarbete för att bli ett projekt inom EU – samma länder ingår nu i både Schengen och Europol och båda systemen tillhör samma beslutsordning, vilket kommer att påskynda utvecklingen mot ett enhetligt, totalitärt europeiskt övervakningssystem.

Behöver inte ha gjort något

Både SIS och Europols register har det gemensamt att de inte nöjer sig med att hålla koll på brott som har begåtts, utan i än högre grad intresserar sig för brott som kanske kommer att begås i framtiden. I fallet med SIS handlar det ju inte ens om eventuella brott utan om vem du är.

Båda registren är alltså i hög grad förspaningsregister där man kan registreras utan att ha gjort något alls. Polisen tar över alltmer av säkerhetspolisens arbete och sysslar mer med kontroll än beivrande av brott.

Men det räcker inte så. Den registrerade behöver inte ens vara den misstänkte, i nuet eller i framtiden, det räcker med att känna någon som misstänks för brott eller störande beteende!

Både Schengen Information System och Europols informationssystem kompletteras av djupt integritetskränkande register – SIRENE kompletterar det förstnämnda och speciella analys/arbetsregister det senare – som lagrar "mjuka" uppgifter, det vill säga ospecificerade, som kan vara i princip vad som helst. I Europols arbetsregister handlar det om rotande i politisk åskådning, ras, sexualliv, religion, livsstil och medlemskap i olika organisationer.

I teorin är det tänkt att sådana uppgifter inte får lagras om de inte är nödvändiga som komplement till den ursprungliga anledningen till registreringen. Men med tanke på hur diffusa reglerna är för dessa lär det inte bli svårt att ta sig runt dylika bestämmelser – räcker det med att vara kompis till någon som misstänks parkera bilen fel i framtiden samtidigt som man är på väg till en fotbollsmatch mellan AIK och Celtics i UEFA-cupen?

Fler registreras

All historisk erfarenhet visar att om möjligheten till effektivare övervakning finns, då kommer den också att tas.

Trenden är stadigt uppgående. I mars 1996 uppgick antalet registrerade i SIS till 3,8 miljoner personer och föremål. Ett år senare var siffran 4,6 miljoner. Användarna av systemet ökar hela tiden. 1996 gjordes 4,2 miljoner sökningar inom systemet och för närvarande har 30 000 datorer fördelade på 63 olika myndigheter med polisfunktioner tillgång till systemet.

Det finns plats för 9 miljoner uppgifter i SIS. Men den tekniska utvecklingen går stadigt framåt och man pratar redan om SIS II, som är både snabbare, större och "bättre".

LARS JOHANSSON

Klotter i Spaninen: Mot ett rasistiskt Europa. FOTO: LARS JOHANSSON

Motstånd mot Schengen

I Stockholm har det bildats en arbetsgrupp mot Schengen. D.A har träffat en av de som arbetat med kampanjen, där bland annat SUF-Stockholm, AFA, Hassans Vänner, Folkrörelensen Nej till EU och Ung Vänster ingår.

– Arbetet kom igång väldigt fort efter mötet. Vi hade flera idéer och vi bestämde oss för att börja med gatuteater och flygbladsutdelning. Vi hade gatuteater vid två olika tillfällen, det var tjejer från MASE (Mänskligt Ansvar och Solidariskt Engagemang) som spelade och de var jätteroliga.

– En vykortskampanj har startats med budskapet till riksdagsmännen att de borde tänka sig för innan beslut om Schengen klubbas. Det planeras även demonstrationer och manifestationer av olika slag.

Motståndet dör inte ut för att beslutet redan är taget.

CHRISTOFFER KARLSSON
NINA LAHTINEN

(se vidare på Hänt i SUF-sidan)

Omöjligt söka asyl lagligt

EU-anpassningen av den svenska flyktingpolitiken har börjat. Med EU-anpassning menas som alltid en restriktivare politik. Att på helt laglig väg söka asyl i Sverige är näst intill omöjligt.

Det gäller att vara politiskt förföljd av regimen i sitt land och dessutom ha det väl dokumenterat, att kunna få ut pass och ID-handlingar från samma regims myndigheter, ha möjlighet att besöka en svensk ambassad eller ett konsulat och slutligen pröjsa för flygbiljetten till Sverige. Sådana flyktingar finns inte annat än i EU-byråkraternas fantasi, om ens där.

Sedan årsskiftet gäller ett nytt avtal med Danmark enligt Dublinkonventionen. En som kommer till Sverige blir direkt tillbakaskickad och vice versa. Om man inte har visum, vill säga. Och det har ju nästan ingen. Över 400 har hittills avvisats bara vid gränsen i Helsingborg.

Michael Williams, ordförande i FARR (se intill) känner stor oro för det stundande kontrollsamhället.

– Schengen är ännu ett sätt för dem att skjuta fram positionerna. Argumenten för dessa integritetskränkande metoder duger inte. Registrering och skärpta gränskontroller är inte förenliga med ett demokratiskt samhälle.

FARR (Flyktinggruppernas och Asylkommitteérnas Riksråd) är ett kontaktnät för enskilda och grupper som engagerar sig för människor som har sökt skydd i Sverige undan förföljelse. De verkar för att Sverige ska slå vakt om internationella konventioner och att utlänningslagstiftning ska tillämpas humant och generöst. FARR ger ut en tidning, Artikel 14, som belyser flyktingpolitiken, och ger råd i enskilda asylfrågor. FARR:s verksamhet baseras helt på medlemsavgifter, prenumerationer och gåvor. Stöd dem. PG 52 08 90-5. Kontakta FARR, Box 137, 776 23 Hedemora

Fortsättning från förra sidan.

blick, de kan komma och ta mig när som helst. För oss finns inget i morgon, bara nu.

Jag har inget liv. Innan jag flydde, torterade de mig fysiskt. Här torteras jag psykiskt. Jag känner mig lurad och dum. Att fly till ett land man trodde var en demokrati med respekt för mänskliga rättigheter och upptäcka att det är ett fegt, människofientligt jävla skitland med enbart egoistiska intressen är inte det lättaste. Ibland känns det som om jag lika gärna hade kunnat stanna.

Kommer jag tillbaka till mitt hemland är det slut. De kommer att ta in mig igen och tortera mig, ta emot mig på flygplatsen och tacka Sverige för hjälpen. Jag kanske mördas på polisstationen, eller så väljer jag att dö framför att sätta mig på planet. Jag tror inte att jag åker tillbaka levande. Men vad som än händer, vill jag att världen ska veta att det var svenska staten som mördade mig.

Människor måste fortsätta slåss för frihet, och de kommer att fortsätta. Dör jag, kommer någon i mitt ställe. Vi måste kämpa, för vem ska göra det åt oss? Ingen gud, bara vi.

FRANSKA ARBETSLÖSA TAR UPP KAMPEN

Det franska arbetslöshetsinitiativet AC! (Agir ensamble contre le chômage! = agera tillsammans mot arbetslösheten!) har under de senaste året gjort många uppmärksammade aktioner och stora demonstrationer för att förbättra villkoren för de arbetslösa i Frankrike. De har även nått vissa framgångar under den relativt nya socialistiska regeringen under Lionel Jospin, som att arbetstiden ska sänkas till 35 timmar i veckan. Men AC! är långt ifrån nöjda. Förhoppningsvis kan denna text inspirera den ännu något nyvakna arbetslöshetsrörelsen i Sverige till aktion.

Denna text hölls som föredrag i Berlin den 16 februari av två medlemmar i AC!. Texten publicerades först i tyska Sozialistische Zeitung nr 5 1998.

Varje arbetstagare är en potentiell arbetslös och varje arbetslös är en potentiell arbetstagare. De har samma intressen, oberoende av i vilken situation de för tillfället befinner sig. Därför måste fackföreningarna i samma utsträckning bry sig om båda. Det finns inget företräde av den ena gruppen framför den andra!

Våra krav i Frankrike:

1. Gratis användande av kommunikationsmedel för arbetslösa och deras familjer.
2. Tillräcklig inkomst för arbetslösa under 25 år.
3. Rättvis fördelning av rikedomarna. Vi vet var de finns och de tillhör oss!
4. 32-timmarsvecka med full lönekompensation.

Det viktigaste kravet är för att garantera existensen är en höjning av socialbidraget till en nivå som motsvarar den i lagen fastställda minimilönen.

Reaktionen på våra krav:

Fackföreningarna och vänsterpartierna i regeringen (Socialistpartiet, kommunisterna och Miljöpartiet, övers. anm.) var kraftigt emot våra krav.

Deras orsaker:

Då suddas gränserna mellan inkomster från lönearbete och andra inkomster ut.

Kostnaderna för detta skulle bli så höga, att Maastrichts konvergenskrav (se D.A. nr 5/97) inte kommer att uppnås.

Vårt svar på detta:

Vi kämpar emot Maastricht, inte med nationalistiska paroller och folkomröstningar, utan genom alla arbetare i Europas sociala kamp. Gränsen löper inte mellan folken, utan mellan över och under.

Våra aktioner:

· Vi har ockuperat arbetsförmedlingar, eftersom de erbjuder platser som bryter mot gällande löneavtal och lagar.

· Vi har besökt lyxhotell, för att göra oss en bild av hur våra ihoparbetade rikedomar används.

· Vi har besökt Gas- och Elektricitetsverk och protesterat emot att fattiga människor som inte betalat räkningarna får sin el och gas avstängd. CGT (fackförening som står nära kommunistpartiet, övers anm) har krävt av sina medlemmar att de inte medverkar till dessa avstängningar.

· Vi har ockuperat en elitskola som får mycket höga bidrag från staten. Vi har gjort klart för eleverna att de finansieras av oss, och därför uppmanat dem att stödja kravet på att alla människor måste garanteras en minimiersättning på 2000 franc (strax över 2000 kr, övers anm).

· Vi har ockuperat industri- och handelskammarna i provinserna och med deras ordförande diskuterat konkreta åtgärder för att undanröja arbetslösheten.

· Vi har ockuperat Socialistpartiets partikontor, för att tvinga fram en diskussion om de arbetslösas verkliga situation och hur den kan förbättras.

· Vi har ockuperat Handelskammaren för Socker och Kaffe, för att tvinga fram en diskussion om spekulationens verkningar och utsugningen av "tredje världen".

Dessa aktioner förlöpte alltid fredligt och utan våldsanvändning från vår sida. Våldet stod polisen för. Mot detta försvarade vi oss. Resultatet var skadade poliser. På vår sida skadades ingen.

En viktig fråga är relationen till kamraterna på arbetsplatserna. Fackliga arbetsplatsgrupper kallade arbetslösa kamrater till arbetsplatserna och krävde arbete åt dem.

Aktion snabbköp

Vår senaste aktion var "handla på stormarknad". Aktionen löpte över tre faser:

1. En grupp går in i stormarknaden och fyller kundvagnar med dyra lyxvaror som dyra viner, lax, leksaker och så vidare.

FOTO: DAVID MUNCK

Franska arbetare under storstrejken i december 1995.

"Vi kämpar emot Maastricht, inte med nationalistiska paroller och folkomröstningar, utan genom alla arbetare i Europas sociala kamp. Gränsen löper inte mellan folken, utan mellan över och under."

2. En andra grupp av 100 demonstranter samlas runt kassorna, delar ut flygblad där det står om deras dåliga situation och om kassörskornas dåliga situation.

3. Genom denna aktion blockeras kassorna, allt slutar fungera. Nu förhandlas det med butikschefen om hur aktionen ska avlöpa på ett fredligt sätt. Demonstranterna går med på ett sådant slut, om de kan ta med sig varorna i kundvagnarna som en gåva från stormarknaden. Eftersom butikscheferna i regel kan räkna väl, går de med på förslaget. Demonstranterna lämnar fredligt stormarknaden och tar med sig varorna. Härmed bryts inga lagar, så att inga negativa rättsliga påföljder är att frukta.

I anslutning till aktionen ordnas en fest, då dessa varor konsumeras och delas ut till fattiga. I dessa aktioner deltar många kvinnor.

Regeringens svar:

1. Införande av 35-timmarsvecka.

Detta räcker dock inte till skapandet av tillräckligt många arbeten och skadar inte kapitalet, eftersom flexibilitetsavtal är knutna till förslaget.

2. Erbjudandet att fördela en miljard franc extra till arbetslösa och fattiga.

Det är dock bara en droppe på den heta stenen. Det gör i genomsnitt 350 kr per år åt varje arbetslös. Dessutom gjorde Socialistpartiet bara erbjudandet eftersom ett val stod inför dörren.

Utöver det antar regeringen att dessa aktioner manipulerades av kommunister, anarkister och liknande element.

Perspektiv

· Vi har för avsikt att fortsätta aktionerna. Vår framgång hittills består i att antalet arbetslöshetsinitiativ har vuxit från 150 till 250.

· Vi vill se att rörelsen omfattar hela Europa.

· Vi vill att bankernas, bossarnas och pengarnas Europa blir ett socialt Europa.

Den andra stora utmaningen består i att etablera ett band till de traditionella fackföreningarna och få ett erkännande av dessa att de arbetslösa måste stödjas, eftersom dagens arbetslösa är morgondagens arbetstagare och tvärtom.

Redan detta är en långsiktig uppgift, eftersom fackföreningarna nu är mycket svåra att förändra. Från delar av fackföreningarna finns det intresse för detta arbete, eftersom avskedningarna har blivit massiva och inte bara kan bekämpas på arbetsplatserna. Kampen måste föras offentligt av alla berörda, och berörda är alla människor som lever av lönearbete eller för den delen av socialförsäkringens bidrag.

Berörda är för den delen även småföretagare som verkar i konkurrens med de stora företagen och lider av massornas minskade köpkraft.

Generellt måste kraven för den politiska kampen lyda:

Arbetstagare demonstrerar på gatorna – arbetslösa upplyser på arbetsplatserna!

(ÖVERSÄTTNING: HENRIK ALM)

HETS MOT HOMOSEXUELLA

27 procent av de homosexuella i Sverige har blivit utsatta för brott på grund av sin sexuella läggning, visar en undersökning gjord vid Stockholms universitet. Faktum är att våldet mot homosexuella ökat i samhället, något man kan hitta förklaringar till i ökad konservativism och marginalisering där man ger sig på de längre ner på samhällsstegen.

– Personligen har jag aldrig varit utsatt för våld, utan bara känt mig hotad på olika sätt. Bara att någon skriker "bögjävel" åt en gör att man känner sig utpekad och utanför det heterosexuella kollektivet.

– Ordet "bögjävel" fungerar också som en krigsförklaring. På hot följer ofta våld och det känns också som att om något skulle hända, så skulle ingen hjälpa mig, för dem är jag ju bara en sån där pervers, äcklig bög, säger Adrian Lindström bland annat aktiv i Homosexuella socialister.

Under de senaste åren har morden på homosexuella blivit allt vanligare. Till exempel har RFSL:s lokaler vandaliserats ett antal gånger. RFSL:s nyvalde ordförande Christine Gilljam betonar i en intervju i Arbetaren frågan om förföljelsen av homosexuella.

– Vi har en sorts systematisk hets mot homosexuella. Jag tycker det är en skam att man inte kan få in detta i lagstiftningen, säger hon till Arbetaren.

Det finns inga officiella siffror på våld mot homosexuella, vilket beror på att polisen inte klassificerar offrets sexuella läggning i brottsanmälan. 1996 kom den mest omfattande studien som gjorts i ämnet ut, "Hat, hot, våld – utsatta homosexuella kvinnor och män" av Eva Tiby och Ingrid Lander. Den omfattar både en större enkätundersökning gjord i Stockholm och djupintervjuer med ett trettiotal homosexuella som utsatts för brott.

Majoritet accepterar inte homosexuella

Att det tillkommit lagar som gör att homosexuella nu har möjlighet att registrera partnerskap borde vara ett tecken på att acceptansen blivit större och som en följd borde våldet minska, tänker Eva Tiby. Men i en undersökning av skolelevers attityder till homosexuella kom det fram att majoriteten av de manliga skoleleverna har svårt att acceptera homosexuella och en fjärdedel av de kvinnliga.

– När jag gick på gymnasiet och alla killar pratade om sina tjejer, killsnacket helt enkelt, satt jag oftast helt tyst eller höll med. Inte så att jag ljög och sa att jag gjort saker jag inte gjort. Jag sa inget om mig själv, helt enkelt. Man känner instinktivt hur läget är, att det inte funkar att säga "jag är lite intresserad av en nisse i min paralellklass..." Man känner sig inte hotad, för det blir en del av en själv, av ens liv, att man undviker att prata om vissa saker.

– Det är en oerhörd begränsning och stympning av ens personlighet, att behöva tänka så. Jag måste tänka på vem jag pratar med, om vad och var någonstans. På tunnelbanan till exempel så vågar jag inte prata med en bögkompis eller en flata hur som helst och om vad som helst. Hotet är ju riktat mot oss som kollektiv och man måste hela tiden tänka på den andres gränser, rädsla och hur öppen den vill vara, menar Adrian.

Enligt Eva Tibys undersökning är 40 procent av de intervjuade rädda för att bli utsatta för hot och våld på grund av sin homosexualitet och 56 procent anger att de använder strategier för att undvika att bli utsatta för hot och våld. Strategierna för att undvika att bli utsatt för hot och våld kan vara att inte vara berusad, ha sällskap hem, undvika att vistas ute kvällstid och att dölja att man är homosexuell.

Lärt sig undvika bråk

– När jag hade en pojkvän kunde jag kanske ge honom en kram, men ingen lång sådan, det kunde ju vara farligt.

– Samtidigt ville jag inte heller ge någon machodunk på axeln, det känns så grabbigt och töntigt.

– Jag har lärt mig hur jag ska prata och bete mig för att framstå som en helt vanlig heterokille vilket gör mig otroligt medveten om könsrollerna. Det finns massor av paralleller till kvinnors situation. Att inte skicka ut fel signaler till män och vara ständigt medveten om konsekvenserna av det man gör och säger.

Heléne Lööw har sagt att folk flera gånger kommit fram efter hennes föredrag om högerextremism och sagt "Det var bra, men du kan väl hoppa över det där med homosexuella nästa gång?".

Om någon misstänker att du är bög, tror de sig automatiskt ha rätt att förnedra dig, berättar Adrian.

I studien framkommer att de flesta fallen av våld mot homosexuella sker på gatan. I 90 procent av fallen är gärningsmannen just man och till 81 procent obekant för offret. När det gäller manliga homosexuella var gärningsmannen i 69 procent av fallen mellan 16 och 25 år medan förövarna i kvinnornas fall lika ofta var i den åldersgruppen som de var under 15 år.

Män mer utsatta

Gärningsmännen kategoriseras i fyra grupper, varav två där brotten kan rubriceras som "hatbrott": De som blir provocerade av att tycka sig se eller se uttryck för homosexualitet, och såna som direkt är inriktade på att utsätta homosexuella kvinnor och män för hot och våld. De andra två kategorierna är gärningsmän som har eller har haft en relation till offret och personer som är ute efter att bråka eller råna någon oavsett offrets grupptillhörighet.

Män är mer utsatta för våld än kvinnor vilket kan ha flera förklaringar. Män har ofta en livstil där de är mer utsatta för exponering. De är mer ute i nöjeslivet och våldet sker ofta i anslutning till nöjeslokaler. Män har mer lösa tillfälliga förbindelser. Gärningsmännen blir ofta mer provocerade av manliga homosexuella. För kvinnor kan det också vara svårt att skilja på allmänt våld mot kvinnor och sånt som riktas mot de specifikt som homosexuella.

– Sen finns det ju en annan, mer osynlig del av framförallt den manliga homokulturen. Män träffas i parker och pissoarerer för korta möten, har sex. Jag har själv inte mycket till övers för sånt och många inom homorörelsen ser dess existens som ett minus i kanten för vår rörelse, eftersom vissa heterosexuella väljer att bara se den delen. Men den finns där och med tanke på gay bashing är det en farlig grej att ägna sig åt. För tänker man på vilka som går dit tror jag att det dels är killar som vill knulla och inte orkar ragga på uteställen, men också garderobsbögar, det vill säga såna som inte kommit ut än. Om någon blir misshandlad på ett sånt ställe är risken inte heller stor att de andra hjälper till, de vill ju självklart inte bli sedda på en mötesplats för bögar.

– Nåt skydd från polisens sida kan man inte heller vänta sig, de tycker antagligen att bögar som knullar på dumma ställen får skylla sig själva. Sen är ju poliser inte världens homovänligaste folk heller, har jag lagt märke till, berättar Adrian.

För männen i djupintervjuerna som ingår i studien handlar många berättelser om våld och överfall i parkmiljö och andra så kallade raggmiljöer. Båda könen säger att de blivit trakasserade och utsatta för våld när de lämnat gayställen.

Svåra skador

Många överfall sker även på allmän plats som vanliga krogar, hamburger restauranger, bussar, tunnel-

Att kyssas på offentlig plats kan fortfarande vara en normbrytande handling. Beroende på vem som kysser vem.

banan och miljöer runt tunnelbanan. Gärningsmännen har identifierat någon som homosexuell och attackerat den verbalt och fysiskt. Det handlar om attacker mot den egna personen, hem och ägodelar. Det förekommer mordhot per telefon för att personer framträtt som homosexuella, brinnande föremål kastas genom brevlådan för att man jobbar på ett gayställe, lesbiska kvinnor som bor ihop utsätts för sexterror, allt enligt Eva Tiby.

Tre fjärdedelar av de som utsatts för våld fick skador. Från skelettskador med operationer, blödande sår och blåmärken till förstörda kläder och annan egendom.

"Att bli överfallen på öppen gata av en eller flera totalt främmande personer för att man ser ut som en bög eller går och håller om sin käresta, är för många en chockartad upplevelse. För många av våra intervjupersoner handlar det om ett chocktillstånd, som senare övergår i bestående rädsla", skriver Eva Tiby.

"Knacka bög"

Eskil, en av de som blev djupintervjuade, berättar:

"Ett stort gäng invaderade parken för att "knacka bög". Jag och andra flydde från parken. Ner till gatan för jag omringades av ett gäng killar anförda av en med karatepinnar. Jag räddade mig genom att en taxibil stannade som jag kunde hoppa in i. Vi stannade en polisbil som kom förbi och som fångade in några av angriparna. Rättegång följde."

"Blev nedslagen av ett gäng unga grabbar utanför gaystället. De klippte till mig i nacken och skrek din jävla flata. Stod runt mig i ring. Plötsligt sprang de bara vidare. Jag hade tur", berättar Tuva.

Vad gäller lagstiftning ingår homosexuella i lagen om olaga diskriminering samt i reglerna om straffskärpning om någon begått brott mot en homosexuell i avsikt att kränka eller skada denne på grund av dennes sexuella läggning. Det finns däremot ingen allmän lag mot homoförtryckande handlingar. 1992 röstade riksdagen nej till att homosexuella skulle ingå i lagen om hets mot folkgrupp.

Rena manualen

– Man kan ju tycka vad man vill om lagstiftning men jag skulle ju knappast gå och demonstrera mot en sån lag. Jag menar, även i ett anarkistiskt samhälle behövs det något sånt, överenskommelser om vad man inte ska göra och det fungerar som en markering från samhällets sida – ni är värda att skyddas, säger Adrian.

– Jag menar idag finns det nazistiska tidningar, eller åtminstone speciella sidor, som fungerar som rena manualen i förföljelse av homosexuella. Där uppmanas bland annat läsaren att ställa sig utanför gayställen och vänta på någon de kan följa efter och se var de bor. Nazisterna kan sedan utsätta personen ifråga för olika former av terror: Ringa om natten, informera grannarna om att det bor en "onaturlig" och "pervers" homosexuell i huset, eller släppa brinnande saker genom brevinkastet, berättar Adrian.

I djupintervjuerna finns flera berättelser om attacker från nazister.

"Flera skins hade gömt sig i trappuppgången nära en gayklubb i Stockholm. Jag hann in i min bil innan en sparkade mycket hårt mot sidorutan som höll, stöveln var riktad mot mitt huvud. Jag gjorde ingen formell polisanmälan, men träffade på en piket i närheten och bad dem åka till klubben för att förhindra ytterligare överfall.", berättar Leo.

Knuffad och spottad på

"Hotad av skinheads att sådana som jag ska dö. Knuffad och spottad på, dock ej misshandlad. Jag bor nära deras lokal, jag skildes från min dåvarande flickvän vid busshållplatsen, vi pussades, då såg dom det och började kalla oss flator och judesvin m.m. Jag var bara tyst då jag trodde det va bäst så. Om jag sagt något kanske de skulle bli provocerade.", berättar Emilia.

– Jag tycker egentligen att den anarkistiska/antifascistiska rörelsen har svikit homorörelsen, köpt medias och polisens koncept om att se vår kamp som underordnad andra. Som att rasism skulle vara värre än heterosexism. Ibland blir man brutalt påmind om att förtrycket av sexuellt avvikande fortfarande inte ens erkänns som ett förtryck, att vi inte finns, säger Adrian.

Han berättar att Heléne Lööw, som har åkt runt och pratat om högerextremism i olika vänstersammanhang, sagt att folk flera gånger kommit fram efteråt och sagt "Det var bra, men du kan väl hoppa över det där med homosexuella nästa gång?".

Samarbete

– Jag är fanimig inte antirasist, jag är antifascist!

– Vi måste försöka hitta vägar för samarbete mellan antifascister och homosexuella. Någon enstaka gång har AFA erbjudit vakthjälp vid tillställningar på Hus1 och andra gayställen i landet, men det behövs mer än så. Vad gäller hela grejen med baseballträn och maskering, tror jag dessutom att många får otroligt dåliga vibbar av det, vår rörelse handlar ju om att stå upp för det man är, kasta masken. Nu är ju illegala aktioner en helt annan grej, det finns tillfällen då maskering är nödvändigt men jag tror att mötet mellan de här rörelserna måste ske på de homosexuellas villkor.

– Det är ju lättare som vit att gå i en antirasistdemo – ingen lär ju tro att du är svart – än för en heterosexuell att yttra sig om homosexuellas rättigheter. Det finns alltid en risk att bli tagen för homosexuell och därmed själv drabbas av förtrycket, säger Adrian.

LINDA WAGENIUS
NINA LAHTINEN

Metall banar väg för ungdomslöner

När Metallarebetareförbundet, Svenska Industritjänstemannaförbundet och Civilingenjörsförbundet nyligen slöt ett nytt avtal med Verkstadsföreningen la de sig inte bara platt rent lönemässigt. Avtalet innebär också ett genombrott för tanken att ungdomar ska få lägre löner än vuxna.

Avtalet innebär att företagen lokalt kan komma överens med den lokala fackklubben om att betala unga under 21 år 75 procent av den ordinarie lönen under 12 månader. Det innebär runt 8800 kr i månaden för att utföra exakt samma jobb som de över 21 år.

Förevändingen för förslaget är att det ska sänka ungdomsarbetslösheten. Men inget tyder på att det skulle bli så. Det finns redan sedan flera år tillbaka ett liknande avtal mellan Industrifacket och arbetsgivarna.

Farlig princip

– Antalet nya jobb kan antagligen räknas på den ena handens fingrar, säger Industrifackets ordförande Arne Lökken till Norrskensflamman. Han menar i efterhand att problemet med ungdomsarbetslösheten knappast beror på att ungdomar kräver för mycket i lön. I dag kan ju företagen få massor av gratis arbetskraft genom olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder – ändå är arbetslösheten skyhög.

SSU-aren och s-riksdagsmannen Anders Ygeman kallar i samma tidning avtalet för "skit" och menar att det banar väg för "en farlig princip på svensk arbetsmarknaden". Unga kommer att konkurrera med äldre genom lägre lön, vilket knappast kommer att gagna arbetarnas sammanhållning. Det finns heller inget som säger att en 20-åring behöver mindre pengar än en 22-åring. Risken är uppenbar att detta avtal följs av fler avtal med ungdomslöner. Allt för att splittra arbetarklassen.

HENRIK ALM

Tvångsarbete införs i Göteborg

I Göteborg finns det 5 400 arbetslösa ungdomar mellan 18 och 25 år. Nu har Göteborgs kommun beslutat att aktivera den nya tvångsarbetslagen (se D.A. 6/97). Och precis som förutsett leder det till att ungdomar sätts i arbete med usel lön och usla villkor.

Göteborg har "åtagit sig en skyldighet ...(att) erbjuda arbetslösa ungdomar en aktiverande och utvecklande insats på heltid", som det så fint heter i den nya lagen. I Göteborg kallas projektet Ung 2000. Men om man börjar granska det hela lite närmare så upptäcker man att "erbjudandet" plötslig förvandlas till ett tvång och att det inte finns några reella krav på att sysselsättningen ska vara utvecklande.

I lagen som riksdagen antagit sätts tvångsarbetet in efter 90 dagar. I Göteborg däremot sätts maskineriet igång direkt. Moderaterna i kommunen motsatte sig först förslaget. Ersättningen var ju så låg att ungdomarna kanske skulle känna sig mer lockade av socialbidrag, trodde de.

Insatserna är uppdelade i fyra olika områden, som riktar sig till olika slags ungdomar. De som är mest utbildade, de med "rätt" utbildningar, får delta i vad som kallas aktiv platsförmedling, där man hjälper ungdomarna att hitta riktiga jobb. Det är alltså de redan privilegierade som får den bästa hjälpen.

Shell och Volvo

De resterande tre åtgärderna är rent tvångsarbete som ger företagen gratis arbetskraft, utan några krav på motprestation. Åtgärd nummer två är "traineeprogrammet". Det innebär kort sagt att ett företag får en ungdom, som har fått en skräddarsydd utbildning, ofta utförd av företaget. Sedan använder företaget personen som arbetskraft i tre månader. Efter detta har företaget inga som helst krav på att anställa personen. Här rör det sig om större företag, som Shell och Volvo, och säger man nej så mister man alla bidrag, inklusive socialbidrag.

I tjänsteutlåtandet från kommunen står följande: "Faktorer som talar för att en mycket stor del av deltagarna i traineeprogrammet får arbete är det rådande konjunkturläget..." . Men om konjunkturen är så bra, skulle då inte det här med arbetslösheten lösa sig av sig själv utan allt fjäskande för företagarna? Återigen springer sossarna kapitalisternas ärenden.

Passa cyklar

Den tredje åtgärden är Utvecklingsgarantin, som är till för ungdomar utan någon vidareutbildning. De ska praktisera inom kommunen. Det finns inget specificerat vad arbetsuppgifterna ska bestå av, men man kan ju gissa: Passa cyklar, agera gratis arbetskraft åt kommunen och så vidare.

Den fjärde åtgärden är något som funnits i Göteborg ett bra tag – den så kallade kommunala ungdomspraktiken, KUPP. Den riktar sig till ungdomar mellan 18 och 20 år och de kan jobba i stort sätt var som helst. Enligt ungdomar som haft KUPP får man utföra samma arbetsuppgifter som de anställda fast till slavlönen 2300 kr/mån.

Ger ingen a-kassa

Ersättningen för alla dessa "åtgärder" skiftar. Antingen får man a-kassa, socialbidrag eller ett så kallat utvecklingsbidrag. A-kassa är det väldigt få unga som är berättigade till idag eftersom man måste haft anställning minst nio månader. Dessutom så ger inte Ung 2000-åtgärderna rätt till a-kassa.

Socialbidrag är inte heller lätt att få, särskilt inte som ung. Reglerna hårdnar och det blir allt svårare att få soc. Till exempel blev en 21-årig kvinna i Göteborg tvungen att flytta hem till sina föräldrar igen, efter att socialbidraget tagits ifrån henne. För det stora flertalet av oss unga återstår då utvecklingsbidraget, 1967 kr i månaden.

Ingen strejkrätt

Rättigheterna för dem som sysselsätts med Ung 2000 är en historia för sig. Ingen strejkrätt och bara vissa arbetsmiljölagar gäller. Platsförmedlaren behöver bara ta "skälig" hänsyn till individens önskemål om placering och tackar man nej blir man ställd på backen, helt utan ersättning. Man har dessutom ingen rätt att överklaga handläggaren beslut.

Varför finns då den här typen av åtgärder? Svaret är egentligen ganska uppenbart. På det här sättet formas morgondagens arbetskraft. En arbetskraft som står med mössan i handen och ber om jobb. En splittrad arbetsmarknad, där folk ställs mot varandra istället för att enas.

SANDRA FORESTI

"Social kompetens" nytt betyg?

Rektorerna på Gävles gymnasieskolor står enade – ordning och uppförande ska betygsättas igen. Fast till skillnad från gångna tider under den nya beteckningen: social kompetens. Samtidigt diskuteras även ett förslag om nya straffåtgärder för att komma tillrätta med skolkande elever.

Förslagen (som presenteras i *Arbetarbladet* 16/3) är ett försök att komma tillrätta med de ökade problem som den nya gymnasieskolan står inför. Social kompetens innebär att elevens förmåga i ordning och uppförande värderas. Betyget ska eleverna få utöver det vanliga betyget i varje ämne.

Belönar de "duktiga"

– Jag tror att det skulle vara bra om eleven kunde visa upp ett betyg i social kompetens till arbetsgivaren, säger Borgarskolans rektor Olof Leijonhufvud i AB.

Men alla är inte lika positiva till betygssättning av ordning och uppförande och många tror att det är de svagaste i skolan som kommer att drabbas.

– Visserligen är betyget frivilligt, men om det införs betyder det i praktiken att alla som vill ha chans att konkurrera om jobben måste ta betyget. Samtidigt som man belönar de "duktiga" eleverna genom att betygsätta flit och lydnad, så försöker man straffa ut de svaga eleverna genom de nya ordningsreglerna. Det är ett elittänkande från rektorernas sida, säger Maja, elev på Vasaskolan, till D.A.

Demokratin drabbas

Enligt det nya förslaget kommer även elever som uppför sig dåligt att drabbas av sanktioner i form av avstängning från skolan eller matsalen. På detta sätt vill man från skolledningens sida försöka få eleverna att ta med sig nödvändigt skolmateriel till lektionerna, att inte komma försent eller skräpa ner. Andra exempel på dåligt uppförande är elever som smiter före i matkön, snusar eller röker på icke tillåten plats.

– Jag tror inte att man kan straffa bort de här problemen. Dessutom kommer förslaget, om det går igenom, att slå hårt mot demokratin inom skolan. Hur ska eleverna kunna ställa krav och kritisera skolan när de kan bestraffas godtyckligt av lärare och skolledning? säger en elev som vill vara anonym till D.A.

JOHAN HÄGGLUND
PÄR PETTERSSON

Het 8 mars landet runt

På Internationella kvinnodagen 8:e mars var det en brinnande aktivitet runt om i landet. Natten till den den 8:e mars brände en grupp som kallar sig "Eldsjälarna" ner de fyra bilar som gör reklam för porrklubbarna och bordellerna Studio Anna och 1001 i Stockholm.

Från 15 orter har D.A. fått uppgifter om aktiviteter på 8 mars.

Ovan: Ta natten tillbaka-demonstration i Stockholm. I år utan polisvåld.
Till vänster: Två av de fyra "porrbilar" som brändes upp av "Eldsjälarna" natten till den 8 mars.
FOTO: JAN-ÅKE ERIKSSON

– Genom sin aggresiva propaganda försöker porrprofitörerna flytta fram sina positioner för att göra kvinnoförnedrande reklam till en del av stadsbilden. Detta är något vi aldrig kommer att acceptera, skriver "Eldsjälarna" i ett pressmeddelande.

400 i Stockholm

Trots snöyra gick 400 stockholmare i en demonstration med stor internationell prägel genom centrala **Stockholm** på söndagseftermiddagen, arrangörer var bland annat Vänsterpartiet.

Under helgen ordnade Stockholms anarkafeminister den 10:e feministfestivalen på Kafé 44. Cirka 180 kvinnor per dag lyssnade till föredrag och höll diskussioner på teman som "Kvinnor och klass", "Kroppsideal utifrån Vecko-Revyn" och "Medias makt". Banden "Mensvärk" och "Strula med Siri" spelade.

Helgen avslutades traditionsenligt med en Vi tar natten tillbaka-demonstration med ca 150 kvinnor.

Natten till 8 mars genomfördes en liknande demonstration i **Lund**. Runt 75 kvinnor slöt upp, demonstrationen gick runt pubar och inneställen i Lunds innerstad. Arrangerande "8 marsgruppen" berättar för D.A. att några fulla grabbar blev provocerade och försökte håna och störa demonstrationen. Men efter lite handgemäng smög de iväg med svansen mellan benen. Demonstrationen avslutades med ett tal på Stortoget.

Denna natt ordnade SUF:arna i **Linköping** en demonstration för kvinnors rättigheter. Ett hundratal antisexister slöt upp. Många linköpingsbor som var ute på stan hakade på demon.

I **Borås** gjorde kvinnogruppen Dendara gatuteater om könsroller den 6 mars, och på själva kvinnodagen hade de en separatistisk filmfestival.

Mycket aktiviteter

Den 7 mars arrangerade även **Göteborgs** anarkafeminister en lyckad "vi tar natten tillbaka demonstration". På 8 mars hände det mycket i Göteborg, bland annat var det en stor demonstration på förmiddagen och under dagen och på kvällen firade 1500 kvinnor kvinnodagen på Studenternas Hus.

Nybildade **SUF-Växjö** arrangerade en demonstration i sin stad. Med lite hjälp från **SUF-Karlskrona/ Björkholmen** och **SUF-Kalmar** blev det en lyckad demo, där aktivisterna passade på att knyta en del kontakter inför framtida samarbete.

SUF-Katrineholm delade ut flygblad den 7 mars och den 8 mars höll de bokbord på biblioteket. SUF-prylar varvades med kaffe och bullar. Tillställningen arrangerades av "tjejgruppen för 8 mars" och ABF. Ungefär 150 kvinnor (och en del män) slöt upp.

I **Jönköping** arrangerade kvinnogruppen Lilith en demonstration, bland medarrangörerna fanns SUF-Jönköping och Jönköpings LS.

Kvinnodagens historia

Under parollen internationell kvinnosolidaritet tågade 300 personer i **Malmö**. Ungefär 80 kvinnor kom till det revolutionära 8 mars-firande som "8 mars gruppen 1998" fixade efter demonstrationen. Ett av föredragen handlade om internationella kvinnodagens historia och om Clara Zetkin som tog initiativ till en internationell kvinnodag på den andra internationella socialistiska kvinnokonferensen i Köpenhamn 1910. Och om Alexandra Kollontay som fängslades i Malmö och utvisades ur Sverige efter att hon hållit ett tal mot kriget 1915. Ett annat fördrag hette "Är internationella kvinnodagen internationell? Om 8 mars i olika länder". Det visade sig att 8 mars firas väldigt olika i många länder, i en del länder är 8 mars samma sak som "mors dag". Efter föredragen serverades god mat och sedan sjöng Åsa Bällsten roliga och tankvärda kvinnokampslåtar.

I **Visby** uppmärksammade SUG kvinnodagen med en insändrare mot porr i lokalpressen. Dessutom arrangerade SUG en demonstration tillsammans med RKU med ca 30 deltagare.

Mer demonstrationer...

I **Halmstad** delade Halmstads FASA av SUF ut över 1000 flygblad den 7 och 8 mars. I **Falun** hade feministgruppen ISSI en demonstration tillsammans med bland annat SUF-Falun.

I **Gävle** demonstrerade över hundra personer i en demonstration mot våldtäktspropagandan/porren. Gävleborgs Anarkafeminister (GAF) arrangerade den lyckade demon. Den 8 mars hade en av lokaltidningarna en stor intervju med två tjejer från GAF.

Landets nordligaste klubb, **SUF-Luleå,** arrangerade också en demonstration med ett 30-tal deltagare denna dag. I **Skellefteå** blockerade ett 15-tal aktivister från RKU en porrbutik i en timme.

BO RASMUSSON

Polisvåld mot porrblockad

Den 14 februari blev en porrblockad brutalt angripen av polisen utanför porrcentrat Taboo i Malmö. En månad tidigare, den 17 januari, hölls en liknande blockad utanför samma porrbutik då 10 personer greps helt oprovocerat.

I syfte att undvika våld från polisen den här gången hade en poliskontakt utsetts och blockaden tidsbegränsats till 50 minuter. Polisen svarade med att spärra av demonstrationen från allmän insyn och gick därefter besinningslöst på med batonger och hundar. Sju personer greps varav en som svimmat på grund av batongslag i bakhuvudet. I god polisanda fick också flera kvinnliga demonstranter utstå förolämpningar och sexuella trakasserier. Ytterligare 13 demonstranter blev senare omringade av hästar och gripna när de väntade på sina kamrater utanför snutstationen.

Media filmade hela händelseförloppet och en moderat politiker i Malmö gick ut och fördömde samt JO-anmälde polisens agerande.

Tyvärr brukar det ju inte bli så bra när polisen ska utreda polisen. Ta natten tillbaka-demonstrationen 8 mars 1997 i Stockholm är bara en i raden av nerlagda utredningar mot polisvåld.

Som ett svar på polisens övervåld hölls i Malmö två veckor efter blockaden en demonstration mot polisvåld med 300 deltagare. Polisen hade stora styrkor i beredskap men insåg väl att gränsen var nådd för ett tag framöver.

LINDA WAGENIUS

Demo mot morden i Chiapas

Den 13 februari hölls en demonstration i Stockholm som protesterade mot massakern på indianer i Chiapas, Mexiko (se förra D.A.). Arrangerande var bland annat Chiapaskommittén och H.I.J.@.S.

KRÖNIKA

Första maj!

Ett år har gått sen sist. Ännu en gång går vi stolta ut på gator och torg. Och vi har all rätt att vara stolta, denna dag. Det är våran dag, den kan ingen ta ifrån oss. 1:a maj, den internationella arbetarrörelsens egna dag. Dagen då miljontals människor världen över drömmer om något nytt. Om frihet, jämlikhet och rättvisa. Revolution!

Att förverkliga våra drömmar är ett stort steg. När ordet revolution ändras från att vara en "trevlig idé" till konkret verklighet, då måste vi börja tänka på vad revolution innebär. Vi väntar inte på att det ska bli bättre. Vi sätter igång och förverkligar det vi vill. Det finns många vägar att gå. Några blir aktivister. De allra flesta blir demoraliserade åskådare, ofta mycket bittra sådana. Det är tragiskt när det istället borde vara ett utmärkt tillfälle att gå med i en socialrevolutionär organisation.

– Sörj inte, organisera!

Joe Hills berömda ord strax innan han mördades av den amerikanska staten 1915. Orden är minst lika aktuella idag, men vad betyder de? Ju fler människor som samarbetar, desto mer går att uträtta. En anakosyndikalistisk organisation är mycket mer än att sammanföra likasinnade själar.

Kapitalismen är ett mäktigt system. Vi måste också organisera i stor skala. Med en organisation i ryggen kan vi förminska kapitalismen till en mer hanterbar storlek. Trots allt är bara revolutionen kulmen av framgångsrikt arbete. En revolution blir inte till över en natt. Sextio år passerade från att de första anarkistiska idéerna nådde Spanien till den spanska revolutionen 1936.

Organisering måste bygga på att utveckla de erfarenheter och kunskaper vi skaffat oss. De spanska anarkisterna organiserade sig, lärde av sina erfarenheter. Ingenting är en slump. Tidigare segrar glöms lätt bort istället för att vara vägledande mot nya. Det kunde gått annorlunda.

Att delta i en anarkosyndikalistisk organisation betyder mer än att ha polare till hjälp i det vardagliga livet. Det betyder att vara en del i historieskrivningen, att veta att dagens flygbladsutdelning är en del av något större. Organisering hjälper oss att koordinera våra handlingar mellan olika orter och områden. En liten isolerade kampanj stjälper inte systemet. En federation av kämpande, stöttande och uppmuntrande kamrater kan lätt spridas till att bli en kraft att räkna med.

SUF är en liten anarkosyndikalistisk organisation. Det är mycket vi inte kan göra. Men det är också mycket vi kan göra. Även om vi inte har så mycket pengar så har vi viljan. Tillsammans med andra kan vi kämpa för frihet och jämlikhet, för en social revolution.

Vi har kraften att förändra världen, men tills vi använder den kraften är vi fast i rådande system. De flesta gillar inte systemet. Tyvärr så gör de inte heller något för att förändra det. De är endast beredda att ta risker, stå upp och kämpa om de tror att de har goda chanser att lyckas.

Vi kan lyckas!

Du behöver inte vara stålmannen eller Tank Girl, geni eller SSU-karriärist för att förändra samhället. Det finns gott om exempel där några få människor, organiserade tillsammans, kan skapa stora resultat. Vår styrka kommer med vårt antal och varje individ gör skillnad, i det kortsiktiga och långsiktiga arbetet. Vi måste alla starta nånstans.

Ta nästa steg. Organisera, agitera, utbilda! Don't mourn, organize...

CRISTOFFFER KARLSSON

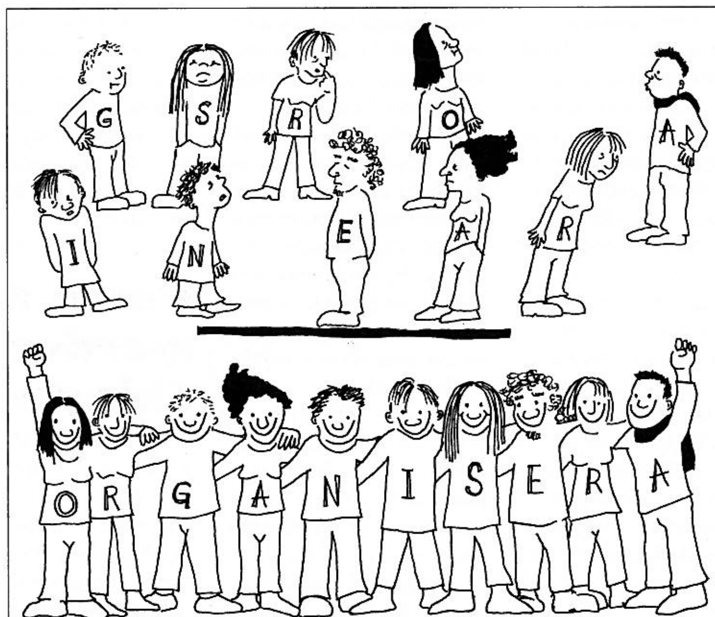

ILLUSTRATION: DHARANA FAVILLA

FOTO: CHRISTOFFER KARLSSON

H.I.J.@.S-demonstrationen utanför Mexikos ambassad.

Rättegång och straff

Den 24 mars var det 22 år sedan militärkuppen i Argentina. På olika platser runt om i världen hölls minneshögtider för offren för den sju år långa diktaturen. I Stockholm organiserade H.I.J.@.S-Sverige (tillhör internationella organisationen H.I.J.O.S, bildad av barnen till diktaturens offer) en demonstration.

Diktaturen i Argentina 1976-83 förde med sig tusentals mördade, torterade, samvetsfångar, miljontals politiska flyktingar och 30.000 försvunna. I dagens "demokratiska" Argentina har de skyldiga till dessa brott fått amnesti.

Under parollen "Rättegång och straff" tågade 150 pers mot argentinska ambassaden för att kräva att militärerna ska dömas. "Ambassadör, ambassadör antingen är du folkets eller förrädare" hördes utanför ambassaden där också hälsningar framfördes till de galna mödrarna på Plaza de Mayo (som också höll minneshögtid denna dag) och en tyst minut hölls för alla försvunna.

Polisen stoppade demonstranterna ett kvarter ifrån argentinska ambasaden. Det gjorde inte så mycket eftersom de då hamnade utanför Mexikos ambassad. Skitregering som skitregering tänkte demostranterna och höjde näven för zapatisterna.

DHARANA FAVILLA

FOTO: CRISTOFFER KARLSSON

Afrikanska trummor och jojk.

Anti-rasistiskt möte

131 deltagare från 51 organisationer samlades i Göteborg 21-22 mars för att utbyta idéer och erfarenheter från det antirasistiska arbetet.

Nätverk Mot Rasism består av föreningar och organisationer som deltar i kampen mot rasism och diskriminering. Detta var tredje konferensen sedan starten.

Ca 40 konferensdeltagare åkte ut till Hisingen och genomförde en manifestation utanför nazisterna Henrik och Marcus Törnlunds lägenhet på Hisingen. Bröderna Törnlund var med vid misshandeln av Kyriakos Laos i höstat och har flera gånger trakasserat och hotat vänsteraktivister och invandrare. Grannarna hade inte en aning om att det bodde nazister i huset och uppskattade tilltaget.

På söndagen fattades en del beslut.1998 ska ägnas åt att bekämpa och synliggöra den statliga rasismen, bevaka riksdagspartierna inför valet och ett anti-rasistiskt jour-nummer ska inrättas.

CHRISTOFFER KARLSSON

Kosova kan bli nytt Bosnien

Albaner demonstrerar för ett fritt Kosova i Stockholm, Malmö, Falun. Nästan dagligen rapporteras det om nya stora demonstrationer med tiotusentals deltagare i Kosovas huvudstad Prishtina. Händelserna i Drenica den 5 mars, när serbisk polis angrep albanska byar – 80 människor uppges ha mördats – upplevs närmast som ett eko från krigets Bosnien.

Det var den 1 oktober 1997 som en sju års lång tystnad bröts. Albanska studenter i tusental gick ut på Prishtinas gator. Mycket är osäkert på Balkan men en sak är säker: samma maktgalna gubbar som en gång startade krigen i Kroatien och Bosnien-Hercegovina sitter fortfarande vid makten.

Historien är viktig på Balkan, inte för livets vardagliga lunk men i den nationalistiska propagandan i alla läger. Serberna menar att Kosova är Serbiens hjärta. Den första riktiga serbiska statsbildningen låg där för 500 år sedan, å andra sidan kan albanerna hävda att de har levt i området i 2000 år. Enligt detta sätt att se på historien skulle man kunna slåss om varenda kvadratmeter på Balkan, men nationalismen har andra syften än logiska.

Fick inte bli republik

Att motverka nationalismen och stridigheter på Balkan var ett av syftena med bildandet av Jugoslavien. Den socialistiska federation bildades efter andra världskriget, och bestod av republikerna Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Montenegro och Makedonien. De hade alltså varsin republik, vilket inte gällde för ungrarna i Vojvodina och albanerna i Kosova. De fick inte samma status eftersom att man var rädd för att de skulle orientera sig mot Ungern och Albanien. Istället fick de status som provinser i republiken Serbien.

Kommunistledaren Tito gick hellre dessa grupper till mötes än att riskera uppror, och gav efterhand Kosova och Vojvodina viss självbestämmanderätt. I 1974 års konstitution fick de näst intill samma status som republikerna i federationen. Men förtrycket av den albanska befolkningen upphörde inte i och med detta.

Efter Titos död 1980 kom det förnyade krav från albanerna om ökad självständighet. Albanska studentprotester slogs ner av serbisk polis och den serbiska ledningen utlyste undantagstillstånd. I den nationalistiska serbiska propagandan hävdades det att serber var tvungna att skyddas från albansk terrorism.

1987 kom en ny "stjärna" till makten i Serbien, Slobodan Milosevic. Med hjälp av serbiska extremister i Kosova manövrerade han till sig ledningen över Serbiska socialistpartiet och har sedan dess befäst sin position.

Det albanska motståndet har letts av LDK (Albanska demokratiska partiet) med Ibrahim Rugova i spetsen. LDK har hela tiden manat albanerna till lugn genom att påstå att de har världsopinionen med sig för ett självständigt Kosova. De har byggt upp ett parallellt albanskt samhällsystem med ett hemligt parlament till vilket det hålls hemliga val, de har ett eget skattesystem och de organiserar egna skolor med undervisning på albanska. LDK:s passiva taktik har varit framgångsrik men de räknade inte med att albanerna i Kosova skulle tröttna på att vänta. Efter sju års tomma löften och uppmaningar om lugn från LDK fick studenterna nog och gick i höstas ut i stora demonstrationer med krav om att få tillträde till universiteten. Det har kommit fram att LDK-ledningen på sina resor runt om i världen levt lyxliv samtidigt som albanerna får det allt svårare att överleva, tyngda av det dubbla skattesystemet och den höga arbetslösheten.

Nytt Bosnien?

På senare tid har den mytomspunna albanska befrielsearmén, UCK, trätt fram i ljuset. På en begravning uppenbarade sig plötsligt fyra medlemmar i befrielsearmén framför TV-kamerorna. UCK har förut bara omtalats i mystiska pressmeddelanden och i den serbiska propagandan. Serbisk polis har använt UCK som förevändning när de terroriserat den civila albanska befolkningen. Därför är det många som hävdat att UCK inte existerar, att det är serbisk säkerhetspolis som genom UCK provocerar fram motsättningar och ger Milosevic en ursäkt att fortsätta terrorn i Kosova. Men allt fler albaner stöder nu öppet en väpnad kamp för ett självständigt Kosova och våldet trappas hela tiden upp.

Om vi får se ett nytt Bosnien med nya etniska rensningar och koncentrationsläger får vara osagt. Kanske har omvärden ändå lärt sig.

CHRISTOFFER KARLSSON

Fotnot: Kosova är den albanska benämningen, i västerländska medier brukar dock den serbiska benämningen Kosovo användas.

Imperialismen lagstadgas i MAI

Den globala ekonomins grundlag håller på att skrivas bakom våra ryggar. MAI, Multilateral Agreement on Investment, heter avtalet som lagstadgar en global, fundamentalistisk nyliberalism.

MAI handlar om att avreglera bestämmelser och lagar kring företagens rätt att investera. Politikens makt över ekonomin ska minskas ytterligare och följaktligen ska ekonomins makt över politiken öka i motsvarande grad. Några samhälleliga skyldigheter för kapitalet är det inte frågan om, bara nya rättigheter.

Avtalet har sedan tre år förhandlats fram inom OECD, de 29 rikaste ländernas ekonomiska samarbetsorganisation. Det ska vara juridiskt bindande, till att börja med i 20 år. Tack vare skilda åsikter mellan USA och EU – samt växande kritik till följd av att information har läckt om projektet – verkar det som om beslutet inte tas i slutet av april som väntat, utan skjuts något på framtiden.

Centralt i avtalet är principen om "national treatment" – ett nationellt företags rättigheter ska även gälla för utländska företag – som förbjuder en sämre behandling av utländska företag, däremot inte en bättre behandling. Detta får omfattande konsekvenser.

Inga spärrar

Politikernas möjligheter att ställa villkor på de utländska investerarna försvinner. Krav på till exempel användande av lokala resurser eller lokal arbetskraft, på teknologiöverföring, eller på att en viss procent av omsättningen lämnas kvar i det land där produktionen är förlagd, omöjliggörs. I ett globalt perspektiv innebär det att en formell imperialism lagstadgas. Och på hemmaplan innebär det att stöd till glesbygd och liknande åtgärder omöjliggörs.

Avtalets definition på vad som är en investering är intressant. Det är inte bara anläggningar för produktion av varor och tjänster utan också ägande av aktier, obligationer, optioner, valuta, mark, naturresurser och patenterade idéer. Det finns alltså inga spärrar mot att internationella storföretag köper upp och lägger ned lokala företag, eller flyttar vinster mellan olika länder som de vill.

– Efter krascherna i Mexico och Asien är det konstigt att vi ens tänker tanken att avtala bort varje möjlighet att stoppa spekulationsvågor, säger chefen för Public Citizen Global Trade Watch.

Expropriering olagligt

Dessutom förbjuder MAI världens partipolitiker att ingripa i företagens skötsel och drift med "orimliga och/eller diskriminerande åtgärder". Vad det innebär är oklart. Att ribban kommer att sättas lågt kan vi dock utgå ifrån, texterna om miljöskydd och social hänsyn är till exempel några av de få i avtalet som inte är bindande.

I avtalet slås det i samma anda fast att expropriering av företag utan ersättning blir olagligt. Tolkningen av ordet är oerhört vid. Enligt avtalet kan lagar som minskar inkomster för företag jämställas med expropriering (beskattning har dock undantagits). Likaså ska företag kunna få ersättning för värden som de redan gått miste om, och för förlorade framtida vinstmöjligher!

För att MAI-projektet ska efterlevas ska en internationell rättsinstans skapas. Här ska det internationella storkapitalet kunna stämma regeringar som det uppkommer tvister med. Blotta hotet om en stämning lär hindra de flesta politiker för att genomföra "orimliga åtgärder" till samhällets och folkets nytta. Exempel på detta finns redan i Nordamerika, som har ett liknande avtal inom sitt frihandelssamarbete NAFTA.

Inget val

Om världens politiker skriver på detta avtal lämnar de ifrån sig en politisk makt som inte är deras, utan i grunden vår.

Mycket av den begynnande kritiken mot MAI har kretsat kring nord-sydfrågan. 29 av världens rikaste länder håller på att skräddarsy ett avtal som sedan resten av världen har att välja att skriva på eller inte. I praktiken kommer det att vara omöjligt att inte skriva på när avtalet väl är i hamn. Det troliga är då att det blir en kapplöpning i avregleringar mellan de fattiga länderna på miljö- och arbetslagstiftningsområdet i syfte att locka till sig investerare. Social dumping, kallas det.

LARS JOHANSSON

På den internationella kvinnodagen, 8:e mars arrangerade många SUF-klubbar aktiviteter som möten, flygbladsutdelningar och demonstrationer. Läs på sid 11. Den 1:a maj, arbetarklassens kampdag, kommer de flesta klubbar att ordna demonstationer. Håll utkik efter vad som händer i din stad.

Stoppa Schengen!

Den 16 april i år röstar riksdagen om att godkänna Schengenavtalet. SUF:are har försökt väcka opinion mot avtalet som kommer att skapa ett kontrollsamhälle med en mycket flyktingfientlig asylpolitik. Kampanjer innehållande flygbladsutdelningar, gatuteater, torgmöten, affischering, föredrag och demonstrationer har genomförts av SUF:are i Umeå, Göteborg, Stockholm, Gävle och Luleå.

Minns Peter Karlsson

Den 11 mars, på treårsdagen av nazimordet på Peter Karlsson, ordnade SUF-Västerås en manifestation mot våldet mot homosexuella. Ett tiotal personer gick till minnesplatsen och tände ljus.

SUF-Göteborg har en kampanj mot pornografi och kvinnoförtryck. Diskussioner har varvats med utåtriktat arbete i form av en flygbladskampanj. Anarkosyndikalistisk Ungdom-Gävle har under våren dragit i gång en feministisk kampanj. De har bland annat gjort ett flygblad på temat "Leve feminismen - död åt patriarkatet" samt haft offentligt möte på Stortorget

Film och föredrag

SUF-Luleå har ordnat föredrag om SUF och syndikalismen, haft bokbord på högstadie- och gymnasieskolor samt en filmkväll med temat "frihetlig socialism". Den 21 mars arrangerade Lule-suffarna en filmdag på IOGT-lokalen, filmer som Ken Loachs "Land och Frihet" och "Den flämtande lågan" visades.

Antifascister i Borlänge

Falu Ungsyndikalistiska Klubb arrangerade en antifascistisk demonstration i Borlänge den 14 mars med 150 deltagare. Orsaken var att Sverigedemokrater och annat pack har trakasserat dalkullorna och masarna länge nog.

Demonstrationen hade en klart militant framtoning, och fick stor bevakning i alla Dalarnas tidningar. 15 nassar hade tänkt hålla en motdemonstration, men de höll sig på avstånd från demonstrationen. Ett klokt val. Borlängepolisen har själva anmält demonstationen eftersom den saknade tillstånd. De ska försöka hitta någon ansvarig för demonstrationen. Till sin hjälp har de bland annat en videoupptagning.

Shellkampanj

SUF-Karlskrona/Björkholmen skriver till D.A att de vaknat till liv efter en djup vintersömn. Med plakat och flygblad har de protesterat utanför Shellmackar. Därmed har ännu en SUF-klubb som anslutit sig till Shellkampanjen i södra Sverige.

Lördagen den 14:e mars delade SUF-Lund ut flygblad mot polisvåld på temat "Få stryk av snuten – 10 kr, invandrare och kommunister – gratis!". Samma dag hade lundaborna även ett bokbord på en kulturfestival till stöd för Centralamerikas folk. När SUF-Lund rapporterar till D.A vill de skicka en hälsning till alla deras punkarvänner: Kom gärna på demos, men lämna ölen hemma och ta med er huvudet nästa gång.

Bo Rasmusson

@ D.A VITTJAR NÄTET @

Chomskyarkiv

Den amerikanske språkvetaren och samhällskritikern Noam Chomskys namn har nämnts i denna tidnings spalter många gånger. Det kanske inte är så konstigt, eftersom han sedan Vietnamkrigets dagar är känd som en av västvärldens ledande samhällskritiker. Att han i trettialet år definierat sig som anarkist har dessutom gjort att han i nuläget är centralpunkt för världens frihetliga socialister. Kanske inte så mycket för att han utvecklat några egna teorier, utan mest för att han är så välkänd...

Nåväl, Chomsky är utan tvivel en mycket läsvärd samhällsteoretiker rent allmänt. Och han har i åtminstone ett par kortare artiklar förklarat sin syn på anarkismen på ett lättfattligt vis.

Chomsky är oerhört väletblerad på webben. Otaliga hemsidor lägger ut hans texter, eller länkar till dem. Men om man nu inte är road av att surfa runt på måfå, kan The Noam Chomsky Archive vara en bra startpunkt. Arkivet är omfattande. Böcker och artiklar presenteras och är möjliga att ladda hem, liksom ett stort antal ljudfiler med föredrag. Arkiven finns på:
http://www.worldmedia.com/archive/archive.htm

Copyright finns inte!

Linus Walleij är en svensk representant för den så omsusade hackerkulturen. Ni vet en sån där typ som gärna talar om att han programmerade på sin Commodore 64 på 80-talet. För oss som knappt hade sett en mer avancerad dator än kusinernas Donkey Kong-spel på den tiden, och nu endast hjälpligt tar sig fram i cyberrymden, känns sådant lätt hånfullt. Men med Linus sida står jag ändå ut.

Sidan spretar åt alla möjliga håll. Välformulerade politiska analyser som klart har frihetligt socialistisk anstrykning, blandas med mer skämtsamma avdelningar, som ett FAQ om kärlek, samt ytterligare information av rent privat karaktär (vilket onekligen känns märkligt att surfa runt i).

Den stora behållningen med Linus sida är dock den egenförfattade boken "Copyright finns inte". Som titeln antyder är den gratis att ladda hem. Det är en väldisponerad historik över hackerkulturen och repressionen mot den. All heder åt en hacker som verkligen försöker dela med sig av sin kunskap. Läs och begrunda:
http://www.df.lth.se/~triad/Svenskt Hem.html

Nils Andersson

150 antifascister i Borlänge den 14 mars.

Första maj i Stockholm

Samling 11 på Sergels torg. Avmarsch mot Stortorget 12. Tal av bland annat SAC:s sekreterare, SUF och inbjudna gäster från CNT-Frankrike och Liverpool.

På kvällen är det fest på restaurang Greenhouse nära Huddinge Centrum. Billig mat och öl. Robert Blom spelar. Två barer, dansgolv och gäst-DJ:s. Biljetter köps på demonstrationen, på Stockholms LS eller SAC.
Arr: Stockholms LS, Botkyrka LS, Skärholmens LS, SUF-Sthlm

Första maj i Gävle

Samling 11.30 på Joe Hill-gården i Gamla stan. Fika, bokbord och tal.
12.00 Tomas Widman framför enmansteatern "Den outbytbara" av Folke Fridell.
12.30 Avmarsch. Paroller: "Rädda välfärden – avskaffa kapitalismen". "För en frihetlig socialism"
Arr: Gävle LS och ASU-Gävle

Det finns inga extraresurser!

Svar till Mira Ståål

I Direkt Aktion nr 1/98 skriver Mira Ståål om samhällets sätt att bestraffa människor som mår dåligt. Här är några tankar och åsikter om det som togs upp i texten.

Typiska symptom på damp är rubbningar på det motoriska området. Antingen i form av dålig finmotorik, svårigheter vid skoknytning, knappknäppning, rita och skriva, eller i form av dålig grovmotorik – cykla, springa, fotboll och andra aktiviteter som kräver koordination och precision. Styrkan på musklerna kan för vissa också vara svåra att reglera, detta leder lätt till att barn med damp gör illa sina kamrater och upplevs som elaka. Saker runt omkring dem går ofta sönder.

Perceptionen är också ett problem. Barnet har svårt att avbilda och uppskatta bokstäver, vilket kan leda till grova läs- och skrivsvårigheter.

Barnet avleds lätt från den aktivitet de håller på med för tillfället. Varje litet ljud eller rörelse, drar barnets uppmärksamhet till sig. Detta leder till att barnet får mycket svårt att koncentrera sig. Barnet kan inte "sortera" bland allt ljud och alla rörelser som hela tiden omger oss, utan "tar till" sig allt. Det blir kaos i hjärnan.

Därutöver kan barnet med damp också vara överaktivt. Barnet "fladdrar" från en plats till en annan, planlöst. Springer runt, tjuter, håller fast sina kamrater och så vidare. damp-barnet blir snabbt klassens mest fruktade, utan att han/hon själv förstår varför.

För *vissa* barn kan amfetamin vara en stor hjälp. En *liten* dos ökar verksamhetsgraden i hjärnan, hjälper barnet att "sortera" bland alla impulser och förmågan att koncentrera sig ökar. Däremot kan man *inte* säga att barnen blir apatiska – tvärtom, man ger barnen en chans att *själv välja* vad barnet själv vill ta till sig av.

Forskning visar att miljöfaktorer, framför allt stabiliteten i familjen, har mycket att göra med hur symtomen visas. Barn som mår dåligt i familjer som mår dåligt får ofta tydligare symtom. I och med att fler slås ut i dagens tuffa klimat, så syns problemet tydligare. Det har *inte* att göra med att arbetarna inom skola/barnomsorg vill ha extra resurser om de pekar ut barn med särskilda behov. Det vore meningslöst att göra det för den sakens skull. Det finns inga extra resurser att få idag!

Förr pratades det mycket om att vissa barn inte var "skolmogna". Numera skall inte termen användas eftersom: "Undervisningen skall anpassas till varje elevs förutsättningar och behov." (sid 6, LPO –94). Barnen skall inte behöva, enligt den gamla termen, "bli skolmogna", utan skolorna skall bli "barnmogna". Fast det tar förstås tid att ändra gamla invanda värderingar, *särskilt* inom skolans värld, har det ju visat sig. Den allmänna skolan kom ju till för att medel- och överklassen skulle styra arbetarklassen. Skolans största uppgift var att styra arbetarfamiljernas barnuppfostran och att förmedla de värden som var grundläggande för att samhällsordningen skulle bestå.

Jag som pedagog har dock en stark tro på att mycket kommer att hända inom skolans inskränkta värld framöver.

LINDA

Hur skiljer sig LO från SAC?

Jag läste er artikel om SAC 1910-1922 i nr 6/97 (8). Jag har en fråga eller möjligtvis ett påstående; antingen så har jag inte förstått vad Arwid Lund skriver eller så har det smugit in sig ett fel i texten.

Arwid Lund skriver att "Båda principerna skiljde sig och skiljer sig dock från LO:s sätt att organisera medlemmarna i yrkesförbund, vilket innebär att arbetarna på en arbetsplats splittras upp på en mängd olika förbund."

Detta förstår jag inte. Jag skall ta ett exempel. Alla arbetare på Volvo är med i Metall. Detta oberoende om man är städare eller underhållselektriker eller om man står på banan och monterar höger bakhjul eller om man är målare och målar bilarna.

Dock så finns det kanske flera förbund om man tar med även tjänstemän för då kan man komma upp i fyra förbund. Varav ett är LO och tre "tjänstemanna"-förbund: SIF, CF och Ledarna. Man kan möjligtvis resonera att en del SIF och CF-are är "arbetare" för de är inte i någon chefsposition men det verkar inte som det är det som Arwid Lund syftar på.

Det som skrivs om ett LS inom en lokal fråga, så ser jag inte riktigt skillnaden på hur ett LS och den struktur som nu finns inom LO med olika avdelningar baserade på lokal basis där arbetare från olika arbetsplatser kan träffas och diskutera vad som skall göras.

Den kritik som jag tror att ni skulle föra fram mot LO är dess byråkratisering och oförmåga att göra något, vilket jag helt skulle hålla med om, men det är inte det frågan står om.

Jag skulle vara tacksam om ni redde ut begreppen för mig. Denna fråga är alldeles för intressant för att man skall ta den med en klackspark.

Kamratliga hälsningar

MARTIN ÅHMAN
MEDLEM I SOCIALISTISKA PARTIET – GÖTEBORG.

SVAR: Okej, jag ska försöka reda ut begreppen så gott jag kan. Delvis beror nog förvirringen på lite slarv från min sida. Nåväl, jag sköt nog lite över målet när jag skrev att LO fortfarande skiljer sig från SAC genom att organisera sina medlemmar i yrkesförbund. På tiotalet gjorde man det definitivt, men senare gick även LO över till att organisera sig i industriförbund – delvis tack vare kritiken från syndikalisterna.

Så du har alldeles rätt i att på stora arbetsplatser är alla med i ett industriförbund. Däremot finns ett fåtal yrkesförbund kvar inom LO, till exempel Elektrikerförbundet.

När det gäller dina frågor om LS av SAC så skiljer sig deras organisation mycket från de lokala avdelningar inom LO som du skriver om.

I princip ser det ut så här. En LO-klubb, det vill säga facklig organisation på en arbetsplats, motsvaras inom SAC av en sektion. En LO-avdelning, som samlar klubbar inom samma förbund (exempelvis Metall) på en ort, motsvaras inom SAC av ett syndikat, som alltså samlar sektionerna inom en bransch på en ort. Men utöver det finns ytterligare en nivå i SAC, den lokala samorganisationen, LS, som samlar alla syndikat från alla branscher på en ort. Denna nivå saknas inom LO.

I LO:s tidiga skede splittrades arbetarna på en arbetsplats upp mellan olika yrkesförbund. Men genom att LO saknar LS-nivån, splittras fortfarande arbetare på olika arbetsplatser på en ort upp mellan olika förbund. Dessutom tillkommer splittringen mellan "arbetare" och "tjänstemän", som ju till och med organiseras i olika centralorganisationer (LO respektive TCO).

Detta får vissa dåliga konsekvenser. Ett exempel är när olika LO-förbund strider om vem som ska organisera en viss arbetsplats. Ett akuellt exempel på en sådan förbundsstrid är när Handels och Hotell- och Restaurang nyss stred om vem skulle organisera arbetarna på Seven-Eleven. Ofta är förbunden tyvärr mer intresserade av att få fler medlemmar än av att arbetarna får bättre villkor. Hotell- och Restaurang "vann" denna strid. Resultatet blev att arbetarna fick lägre OB-tillägg än de skulle fått i Handels.

Kamratliga hälsningar.

ARWID LUND

Clinton, en fin kille?

Är det inte mer än rätt att låta Clinton bomba Irak? Jag menar, man ser ju riktigt hur Iraks folk lider under Saddam. Kan då inte Clinton lika gärna göra slut på Saddam och folkets lidande? Om Saddam eller Clinton gör slut på dem spelar väl ingen roll, de ska ju ändå dö. Eller? Och så får Clinton äntligen "göra sin Bush" och visa världen att han inte är någon snuskgubbe utan världens räddningsängel. Ett annat exempel på Clintons godhet då tusentals människor fick sina hem förstörda, kanske mest de med hus gjorda av papp eller nåt åt det hållet. Clinton gjorde då ett fruktansvärt uttalande på Los Angeles flygplats. Om man skulle ge någon slags ekonomisk hjälp framgick inte, men han sa i alla fall att hela amerikanska folket skulle be för dem. Gud hjälpte dem, Clinton hjälpte oss. Praise the Lords. Hallelujah.

L-N

Solidaritet

Enligt CAN (Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning) dog 1996 3000 människor med dödsorsak klassad som alkoholism, det vill säga de söp ihjäl sig.

3000 per år blir lite mer än åtta per dag. I Europa sägs sifforna vara högre. Kanske börjar det bli dags för ett klart avståndstagande från detta idiotiska påfund. Och jag tror inte att det blir bättre om ni dricker hembränt då ert beteende är det som visar.

Men det kan vi väl inte göra – vara glada och öppna utan alkohol och knark? Den som letar finner, och den som försöker kan lyckas, eller nåt sånt.

ERIK

Gurra fortsät

Redaktionsmöte och vanlig trist februarikväll:

– Va ska vi ha för musikartikel till maj-numret?

Alltid samma problem. Inte nog med att det finns så få bra politiska band, det gäller att få dom och ställa upp också.

Plötsligt utbrister någon:

– Ebba Grön för fan, det é ju tjuge år sen, 78. Och de kommer ju skiva snart.

Vad säger man egentligen? Tänker tillbaks på tiden man var nyfrälst, punk och anarki. Första exet av "Samlade singlar" fick jag ärva av morsan och idag lämpar sig nog det söndertummade omslaget mest för pappersinsamlingen. Några veckor senare sitter jag där med Gurra, trummis i trion som vände upp och ner på allt. Få torde ha inspirerat så många till så mycket.

I dagarna släpps det en ny liveskiva med Ebba Grön. Det är gamla live-inspelningar som aldrig getts ut tidigare.

– Det som vi gjorde live kanske kan va lite roligt att lyssna på idag. Vi säljer ju fortfarande en massa plattor och de här människorna som köper plattor idag har ju inte hört oss, alltså live. Tanken är att så här lät det, och när jag lyssnar så tycker jag att vi lät ganska bra, säger Gurra när D.A. träffade honom på en sunkig pub i Stockholm.

– Det kanske låter som att vi vill tjäna jättemycket pengar, men det är faktiskt inte det det handlar om. Vi har varit så jävla anti mot allt, mot oss själva, vi har ju aldrig försökt att göra några inspelningar som ska sparas till eftervärlden.

Vi hoppar raskt bakåt i tiden. Hur började de egentligen?

– Vi hade en gemensam replokal ute i Blåsut. Jag och Fjodor (basist i Ebba) hade varsitt band där, sen var Pimme (annat namn på Thåström, gitarr och sång) där någon dag och så började vi jamma Sex Pistols-låtar eller nåt sånt där.

Och då hittade ni punken?

– Asså punken, det var ju liksom en utlösande faktor på nått sett. Hej och hå, spela på! Vi började spela tillsammans också tyckte vi: "Oj då, det var ju riktigt bra det här". Det var ju mycket en reaktion på det där pompösa som va inne då.

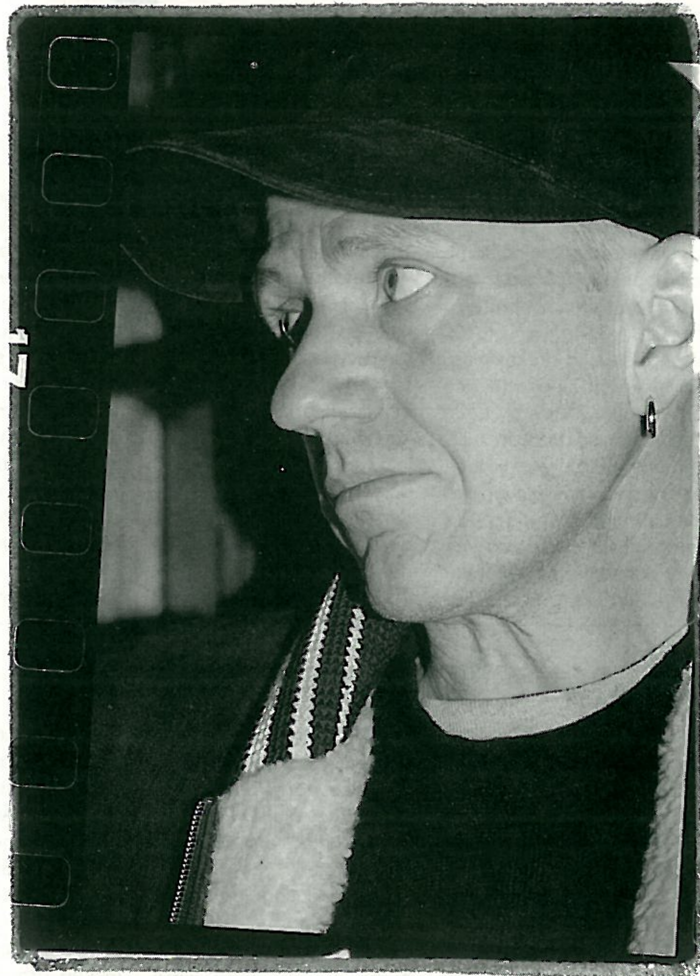
Var det politiska med från början?

– Det hängde ihop med Oasen-prylen, vi ville göra saker själva. Det fanns lokaler i Rågsveds centrum. Det användes som typ bridgeklubb nån gång i veckan. Vi hade replokaler i tunnelbanan i Rågsved, det fanns massor av band som lirade. Vi försökte gå samman och skapa oss nåt istället för att alla skulle hyra en egen lokal till dyra pengar. Försökte fixa så att det inte skulle kosta så mycket. Framför allt för dom som var lite yngre. Det fanns en social patos på nåt sätt.

Vad hände sen med Oasen?

– Det var väldigt mycket tjafs med lokala politiker och tjänstemän som tyckte att det var jättejobbigt att ha och göra med folk som inte vill ha en massa regler. Man skulle söka tillstånd och fixa papper. Vi tyckte att det bara var att gå in och spela. Och det gjorde vi också. Vi ockuperade, gick bara in, och det blev ganska mycket med det där ett tag.

Det var direkt aktion som var idealet. Ett sätt att jobba på.

– Sen så ville vi inte hamna i nån slags fälla, partipolitiskt och sådär. Alla politiska falanger var intresserade av att komma in i Oasen. Vi ville inte ta med dom helt enkelt. Det var inte det som var våran grej. Dom skulle ha en massa credits på våran grej.

– Det fanns ingen organisation som hade byggd upp någonting ute hos oss, det var vi själva. Vi ville ha det så. Det var direkt aktion som var idealet. Ett sätt att jobba på.

– Sen blev andra inblandade och det blev en väldig apparat. Folk blev avlönade och sen byggde dom om det till Folkets Hus. Det står ju kvar och används fortfarande. Men det politiska med Oasen det försvann ju. Vi ville ju att andra skulle få lite inspiration i det där, fortsätta att kämpa och ta över. Men det blev tyvärr inte så. Det handlade om att folk skulle få nåt slags medvetande, ta lite initiativ..

Lyckades inte Ebba Grön ändå med att inspirera andra?

– Jag tycker nog att vi lyckades ganska bra. Men det var ju som jag sa, andra som skulle ta över tog inte över. När man hamnar i en sån där kvarn, då blir folk bekväma. Då ska andra ändå fixa åt en. När vi startade så fanns det ingen som fixade åt oss utan vi fick göra det själva. Vi hade mycket sådana tankar om att det skulle fortsätta ute i förorten.

Vad var det som gjorde Ebba så speciellt, både musik och texter som håller än idag?

– Jo vi lyckades på nått sätt kombinera det där, folk köper inte musik idag för enbart texternas skull. Sam-

recensioner

Går det överhuvudtaget att tycka någonting om Ebba-skivorna? Man rör liksom inte gamla reliker hur som helst. Men vi gör ett försök...

We're only in it for the drugs (1979)

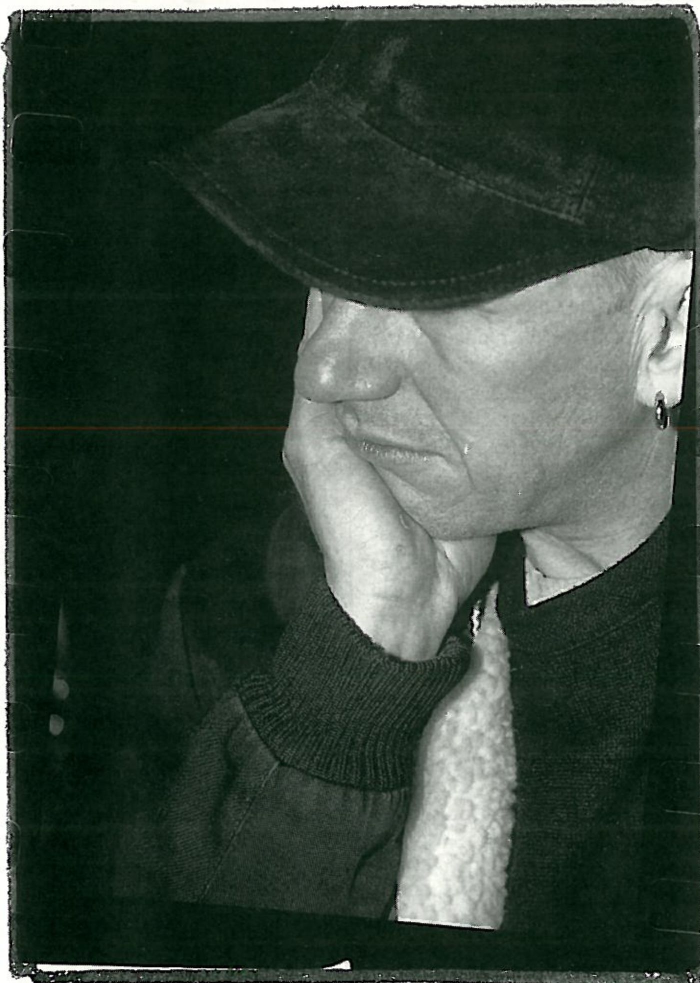
Den nästa tjugo år gamla fullängdsdebuten känns faktiskt fräsch än i dag. Visserligen låter det ordinär trallvänlig punkrock och det kanske inte är så kul. Men låtarna betyder så mycket. Det finns nån slags ärlighet i både texter och musik som få andra har lyckats med. Budskapet är enkelt. En revolutionär ABC-bok. Vilken avslagen efterfest kan inte livas upp med att hata kungen, Sara Leander och sätta lite bly i nackarna?

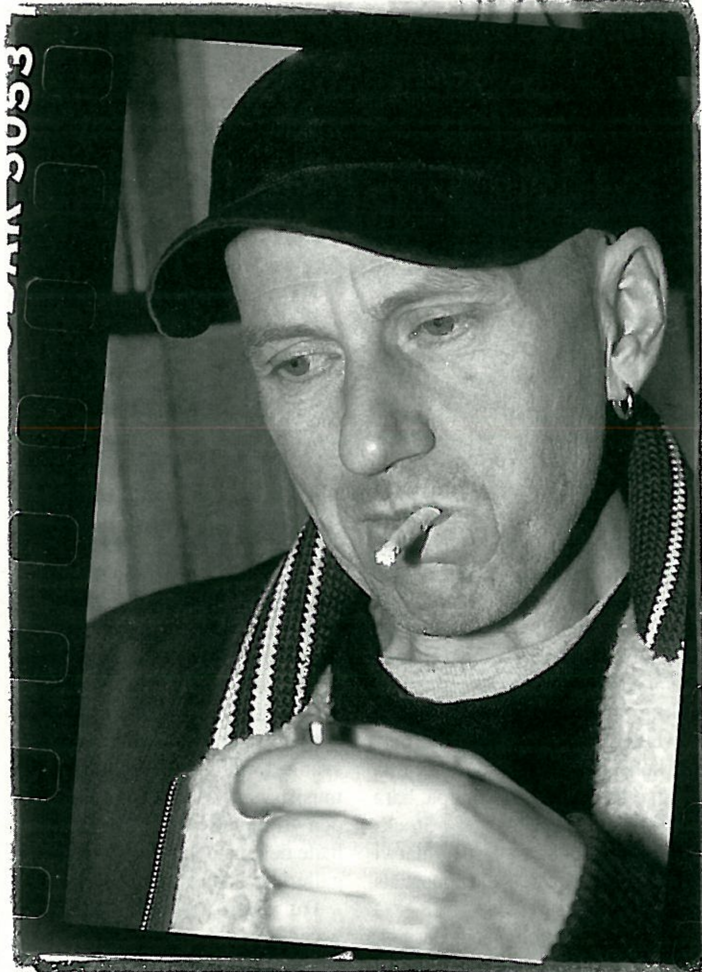
Kärlek & Uppror (1981)

Ebba Gröns genombrott till de stora massorna – skivan sålde över 300 000 exemplar. Musiken är utslätad och det går knappt att tala om punk längre. Nu för tiden spelas väl låtarna mest av misslyckade bartrubadurer mellan Creedence och "Knock'n on heavens door". Men vad vore en lägereld utan **Mental Istid**? Basgången i den psykedeliska utsvävningen **"Svart och vitt"** svänger faktiskt mycket, men vad handlar texten om egentligen? Fattar ingenting...

Betyget blir för mycket kärlek och för lite uppror.

ter va rebell

tidigt så lyckades vi skriva bra låtar då som fortfarande fungerar. Det är inte lätt att skriva låtar, det är jättesvårt.

– Jag har lite svårt att prata om det här idag, men det är lite kul på ett sätt. Vi är ju lite oense nu å det var vi nog då också men ändå går det att resonera sig fram till något gemensamt. Kanske är det därför det fortfarande är gångbart på något sätt. Att vi själva va jävligt kritiska.

Varifrån kom texterna då?

– Jag skrev ju inte så mycket, det var mest Pimme. Men det är klart vi gjorde ju en del grejer tillsammans. Jag kan ju inte förklara varför Thåström skrev "Häng gud", det kan bara han svara på. Men det var

Men vi gjorde såna här konstiga saker som att åka på förortsturnéer mitt i alltihopa

mycket såna här auktoritets-prylar som man reagerade mot. Erfarenheter med snutar och sånt där.

Anser du att budskapet fortfarande relevant?

– Jag tycker faktiskt det. Som "Mona Tumbas Slim Club", tycker Gurra och pekar på artikeln om Vecko-Revyn i förra numret av D.A.

– Det finns så mycket "ideal", det är ännu mer skruvat nu än då. Jag går ju inte och kollar på alla band som lirar på Kafé 44, jag vet ju inte vad texterna handlar om. Det finns hur mycket som helst att skriva om idag som man kunde skriva om då. Så jävla mycket har inte samhället förändrats.

Ebba Grön var polisens kodnamn på operationen mot Norbert Kröcher, han som fick för sig att han skulle kidnappa Anna-Greta Leijon Vad tyckte ni om RAF och liknande grupper?

– Det var ju den där terrorist grejen. Va fan ska man säga? Det var våldsamt, men de gjorde åtminstone nånting. Sedan gick det ju rätt fort när de här böckerna kom om hur det egentligen låg till. När allt kom omkring så handlade det bara om att få en Porsche.

Fortsättning på nästa sida

Ebba Grön (1982)

I folkmun blev plattan döpt till "tredje LP:n". Det är mycke blås, trumpet och saxofon. Låtarna är jävligt vackra och man kan ana att Thåström lärt sig sjunga. Få låtar kan väl vara så uttjatade som **Die Mauer**? Muren finns ju inte ens längre. Lyssna då hellre på låtar som **Flyktsoda**, **Het Choklad** eller **Stopp**, Ebba klassiker som annars allt för lättvinligt kan glömmas bort.

Det allra bästa med skivan är ändå Stockholms kartan på innerpåsen, faktiskt lika bra som musiken. Något som alla ni CD-vurmare missat. Å det där med kärlek kanske inte är så dumt ändå...

Samlade Singlar 78/82 (1983)

Beskedet om Ebba Gröns upplösning försatte landet i chocktillstånd, men med denna avskedspresent är dom för evigt förlåtna. Stenhård knytnäve i Solar Plexus. Raka rör, tuta och kör.

"jobbar som fan/ får ingenting för det/ vilken jävla framtid/ allting ökar i vinst/ i svinens lönekuvert"

Här radas klassiker efter klassiker upp. Frågan är om det någonsin har givits ut en bättre skiva i den svenska rock-historien och analysen är solklar.

Tyvärr kan den vara lite kinkig att få tag på numera, ett tips är att kolla in farsans gamla vinyl-samling. 100 tegelstenar genom lika många bankfönster!!!

Bandet medverkade även på en del samlingsskivor varav den viktigaste är "**Oasen**". Här hittar vi den legendariska låten "**Skjut en snut**".

– Det fanns ju förtryck här också som man reagerade mot, lite grann som vi gjorde där ute i förorten. Men det var ju en helt annan skala. Det handlar ju om direkta aktioner helt enkelt.

Gick det att behålla de här idealen sen när det började rulla på?

– Det tycker jag. Man förändras ju som människa men på nåt sätt måste man gå vidare och förfina metoderna. Ett år, första maj 78, så gick vi ut och demonstrerade. Vi var 25 pers och gick kors och tvärs genom alla demonstrationståg med instrument och så där. Tillslut kom polisen och plockade allt ihop. Det var jätteskojigt.

– Man kan ju säja att det fanns ett anarkistiskt perspektiv, att inte köra dom vanliga vägarna. Vi hamnade inte på några stora skivbolag eller stora bokningsbolag. Så på ett sätt så höll vi en linje som vi hade startat från början. Sen finns det ju massor av åsikter. Det var dom som tyckte att vi var svin från första stund. Redan första gången vi stod på scen var vi svikare. Vi tyckte i alla fall att vi höll vår linje. Sen får man ju se på verkligheten, om man ska åka omkring och spela mycket så blir man ju jävligt blassé ibland på vissa grejer. Men vi gjorde såna här konstiga saker som att åka på förortsturnéer mitt i alltihopa, bära själva, på ungdomsgårdar i Stockholm, spela för fem personer när vi kunnat spela för 500 nån annanstans om vi hade velat.

– Det gick och kombinera, det gick att ha kvar några jävla ideal.

Vad tycker du om Robert Blom? Han jämförs ju med Ebba.

– Jag tycker bara att det borde finnas fler som han på nåt sätt. Det är sjysst att det kommer nån som säger nånting rakt ut. Sen så får man ju ta det för vad det är. Ja menar "hata Östermalm" eller "Skjut en snut" betyder ju inte att man ska skjuta en snut, det är ett uttryck för vad man känner.

Har klimatet i samhälle förändrats?

– Nångång innan vi började så var det såna här kampanjer, "satsa på dig själv". Men det slog inte igenom förrän några år senare när vi hade hållt på ett tag. Det finns fortfarande rester av det där, allt blev så internt helt plötsligt. På 70-talet handlade det om kollektiv och det tog ju också tid innan det slog igenom. Men vi är ju i princip gamla proggare även om vi inte ville ställa oss in i det här organiserade. Vi hade ju alla kontakt med gamla FNL-grupper och sånt, det var ganska nära till det. Men vi ville inte hamna i det facket heller. Å sen när dom växte upp och blev gamla så hände det inte så mycket med det. Det blev subkultur av det där med att vara kollektiva istället för att folk tog tag i saker. Jag vet inte om det skulle ha varit mer organiserat eller om folk blev avpolitiserade.

Vad krävs nu då?

– Ja som ja sa alltså. Kollektivet, folk får gå ihop och göra lite. Det finns faktiskt en massa möjligheter. Det finns massor av grejjer att samla på. Samma grejjer som då, som är 20 år sedan. Fixa lite bra lokaler om jag får komma in på min grej med musiken. Fryshuset är inte nåt jävla alternativ. På sådana ställen så blir det bara etablerade människor som tar över.

– Det kan man applicera på hela

Skjut en snut, häng gud. Äh, jag vet inte... fortsätt att va rebell

samhället ibland, det ska vara så välordnat på nått sätt. Man vill gärna gå den organiserade vägen och det tycker inte jag att man behöver göra.

– Det politiska i punken, som jag tyckte att vi tog fasta på, det försvann. Det var några som försökte musikaliskt. Man kan ju alltid stå och vifta med näven i luften å säga både det ena och det andra men det gäller att liksom nå ut också.

Du verkar lite desillusionerad?

– Det som jag tyckte va bra då med punken, som nån alternativ rörelse. Men för de flesta var det nog mest musiken, även om det betydde mer för oss. Det finns ju lite kvar idag, men det vore roligt om det va lite mer. Nu handlar det mest om att fixa nästa spelning. Det är ju bara för att spela, det är ju inga manifestationer precis. Man kan ju faktiskt göra grejer. Jag vill ju inte ta upp oss som något jättebra exempel, men vi körde våran grej, hyrda massa bilar och åkte ner till Humlegården å körde nån jävla egen föreställning där. Vi var på Sergels torg å brände dockor av staten & kapitalet. Det kunde få vara massor av sånt nu. Det skulle va kul å se lite mera, så kanske jag själv också kunde bli lite mer delaktig.

Avslutningvis?

– Skjut en snut, häng gud. Äh, jag vet inte... fortsätt att va rebell. Det får man höra: Du é ju rebell för fan. Hellre det än tvärs emot. Ja känner mig inte som så mycket rebell men det var ju vad den sången handla om: Vad ska´ru bli...

TEXT: CHRISTOFFER KARLSSON
FOTO: JAN-ÅKE ERIKSSON

recensioner

böcker blaskor skivor filmer

D.I.Y-punk från Stockholm

Ifrån Stockholms D.I.Y (Do It Yourself)-punkscen har det kommit lite skivor. Från Död & Uppsvälld Productions kommer en 7" och en 10". 10"-an är en splitt med Slaganfall och Scumbrigade som bägge spelar punk av det råare slaget. Slaganfall spelar tungt med vissa metallaktiga drag. Scumbrigade är renodlad punk. Bägge banden har både manlig och kvinnlig sång, vilket jag uppskattar. De har bägge klart radikala texter som tar upp bland annat homofobi och husockupation. En klart bra råpunkskiva.

7"-an delas av Yuppiecrusher och portugisiska Invenzione. Yuppiecrusher framför som vanligt bra och politisk punk. Invenzione spelar även de radikal punk av hög klass (undrar när man får se någon annan politisk D.I.Y. på vinyl). På den här skivan tas bland annat problemen med hemlöshet och sexism upp. Samtliga ovanstående band spelar punk i en europeisk stil. Last Matchs 7" som är släppt på Insect Records är mer nordamerikansk. Det är snabb och hård HC. Deras texter är inte lika rakt politiska som övriga heller, men det är ju alltid nyttigt att tänka till. Samtliga skivor har snygga och innehållsrika omslag med texter. Yuppicrucher och Scumbrigade har även förklaringar till texterna. I sann D.I.Y.-anda så är priserna förebdömligt låga, 50 kr för 10"-an och 25 för en 7". Så gillar du HC/punk rekommenderas dessa skivor. En revolution utan punk är ingen revolution!

PER FERM

Död & Uppsvälld Productions, Box 172 10, 104 62 Stockholm.
Insect Records, Postfack 58, 116 75 Stockholm

Slipper sätta mjölken i halsen

Tidningen Folkmakt har efter redaktionsbyte och ett längre uppehåll kommit ut med sitt 16:e nummer. Jag vet inte mycket om organisationen Folkmakt och ibland upplever jag organisationens syfte som något oklart. Tidningen har jag dock tyckt om på grund av dess intressanta och lite annorlunda artiklar, den vrickade humorn och de klara socialistiska ställningstagandena.

Layouten har inte varit Folkmakts starkaste sida men med det nya numret har man lyckats åstadkommit en ren layout, hyfsat snygg, men på sina ställen en aning tråkig. Innehållet skiljer sig inte nämnvärt från tidigare. Historiska artiklar, varvat med enstaka nyhetsnotiser, recensioner, reportage om aktuella strider i klasskampen och en del intressanta analyser. Sportsidorna är en rolig satsning som jag gillar trots mitt ringa sportintresse. De är skrivna på ett personligt sätt och speglar politiska frågor i sportvärlden (läs fotbollsvärlden).

Om man vill hålla sig väl underrättad om vad som händer i rörelsen, läsa pressmeddelanden och dylikt, finns det andra tidningar som har betydligt bättre nyhetsbevakning. Å andra sidan slipper man smått religiösa pekpinnar om matvanor. Personligen uppskattar jag att kunna läsa en frihetligt socialistisk tidning utan att sätta mjölken halsen.

Priset är inte så mycket att orda om, den är väl värd sina tjugo kronor.

ROBERT LARSSON

Folkmakt nr 16, feb-98. Prenumeration:100 kr/6 nr. Postgiro:409 13 49 –3

Alternativ Kravalluffarguide

Ska du kravalla i sommar? Saknar du kravalluffarguiden? Det var ju fyra år sen den kom ut. Tomrummet har nu ersatts av en liknande men ändå ganska olik guide: *The alternative guide to the Galaxy.*

Här finns inte bara adresser och texter om politiska hak utan även alternativkulturella och till viss del även schyssta skivbutiker. De flesta intressanta adresser i Europa finns med även om de är lite inkompletta på sina ställen. Beskrivningarna som medföljer vissa adresser är inte försök till att vara objektiva fakta utan väldigt subjektivt skrivna, ibland är de inte nådiga.

Framförallt är det kul att någon tog tag i detta behövliga arbete och jag gillar den personliga touchen.

The alternative guide to the galaxy finns att köpa på Infobokhandeln, Tjärhovsgatan 46 i Stockholm eller kan beställas genom Christoffer Berger, Ceremonimästarv. 18, 181 40 Lidingö.

The alternative Guide to the Galaxy.

Om Schengen i sista minuten

Schengenavtalet är snart en realitet. Det är dock få som satt sig in i dess konsekvenser: gigantiska dataregister, stängda gränser, ökad kontroll och övervakning. Besluten är redan fattade bakom lyckta dörrar och chanserna att påverka är mycket små.

De tre författarna, Janne Flyghed,

Vad tycker vi om det här med parlamentarism egentligen???

Redaktionen ger sin syn på saken.

Det är valår i år.

Vem bryr sig?

Tja, vi får räkna med att åtminstone 80 procent av Sveriges röstberättigade befolkning bryr sig så pass mycket att de går och röstar. Och då måste naturligtvis också vi bry oss.

Därmed inte sagt att vi kommer att sätta vår tilltro till valsedlarna, än mindre delta i den motbjudande jakten om rösterna, som blir mer absurd för varje valår som går. En kort sommar åker politikerklassen på folkparksturné och påstår sig intresserade av vad vi "vanliga människor" (=väljare) är intresserade av. TV:n översvämmas av "debatter" som mer liknar verbal boxning, där vad som helst kan uttalas och utlovas utan några som helst förpliktelser till efter valet.

Under en debatt mellan till exempel socialdemokraterna och moderaterna verkar det som om hela Sveriges framtida öde står på spel och debattledarna underblåser minsta lilla motsättning – medan vi vet att skillnaderna mellan dessa partier i alla avgörande frågor är minimala. Hela det svenska partilivet är i princip överens om att marknadsekonomi och parlamentarism är den bästa av världar. Skillnaderna är detaljer.

Blev det som tänkt?

Här kanske det är dags att lägga in en reservation. Visst är parlamentarisk demokrati bättre än parti- eller militärdiktatur. Och visst är det bättre än den marknadsdiktatur som den nyliberala högern håller på att införa. Den tillåter oss trots allt att skriva de här raderna, och kanske kommer de att påverka några människor att förlora sin tilltro till det parlamentariska systemet.

Men var det detta våra gamla kamrater under så många år kämpade för? Den allmänna och lika rösträtten infördes i Sverige mellan 1919 och 1921, efter åratal av kamp och protester från framför allt arbetarrörelsen. Blev det som de tänkt sig?

Nej, sannolikt inte. Då sågs rösträtten som ett sätt att genomföra socialismen. Om det arbetande folket– en majoritet av befolkningen – fick rösträtt, skulle de socialistiska partierna få majoritet i riksdagen och genomföra socialismen.

Blir statsmän

Det fanns människor som tidigt insåg att detta inte var den rätta vägen, som kritiserade hela strategin att "ta över" en statsapparat som skapats för att trycka ner arbetarklassen. Som insåg faran i att överlåta sin talan åt någon och att "när arbetarpolitikerna blir delaktiga av borgarklassens levnadsvillkor och omges av en atmosfär av politiska idéer, som är helt igenom borgerliga, så kommer de i praktiken att upphöra att vara arbetare och i stället bli statsmän, de kommer att bli borgerliga, ja kanske borgerligare än de borgerliga själva", som den ryske anarkisten Michail Bakunin skrev redan på 1800-talet.

När de svenska socialdemokraterna så småningom kom till makten i Sverige infriades de frihetliga socialisternas farhågor. Socialismen byttes ut mot nationalism i folkhemsdräkt, övertagandet av produktionsmedlen byttes ut mot "samförstånd" mellan arbetarklassen och kapitalet, arbetarmakt byttes ut mot växande konsumtionsförmåga.

Nåt fel är det alltså med parlamentarismen. För att nämna några:

Demokraturen. Tron på att enskilda ledamöter, valda mer eller mindre "in blanco", på ett representativt sätt skulle företräda väljarna stämmer allt för sällan. Som Bakunin sade formas ledamöterna av makten, den "statsmannamässiga" atmosfären, och glömmer snart bort att föra sina väljares talan. Under fyra år sitter de och lyder under en partiledning utan att någonsin fråga dem som valt fram dem. Och väljarna kan på intet vis avsätta dem – dra tillbaka sitt mandat.

Ekonomisk demokrati

Enligt oss ska beslut – för att kunna kallas demokratiska – fattas så decentraliserat det går, så direkt av de berörda som möjligt, och där representation krävs, med bundna och återkallbara mandat.

Inriktningen på enbart politisk demokrati. I tron på parlamentarismen finns en uppdelning mellan politisk och ekonomisk makt, där endast den första ska styras "demokratiskt". Ty till parlamentarismens grundstenar hör att äganderätten är helig och de viktigaste maktfaktorerna i det kapitalistiska systemet är de kapitalistiska företagen. Det som händer där styr alla arbetande människors liv, sociala status och inkomst. Ändå hävdar parlamentarikerna med en envishet som gränsar till idioti att de kapitalistiska företagen ska ledas som diktaturer.

Enligt oss ska produktionen styras av de arbetande på företaget inom de ramar som samhället (på lokal, regional, nationell eller internationell nivå) har ställt upp.

Partiväsendet saknar folklig förankring. De samlar bara en bråkdel av landets befolkning som medlemmar. Genom att fokusera på detaljfrågor splittrar det upp samhället och med sin centralism hindrar de gräsrötterna från att komma till tals. Partiväsendet låter oss, för sin egen överlevnad och legitimitet, tro att vi lever i den bästa av världar, att alternativet till parlamentarisk demokrati är barbari och fascism.

För en anarkosyndikalist är denna syn cynisk och på ett sätt även människofientlig. För om människan nu är så farlig eller dum att hon behöver någon som bestämmer över henne, vem är då tillräckligt bra för att göra det?

Vi måste vara där

Vi menar istället att demokrati måste utgå från de sociala enheter som folk verkar i – arbetsplatsen, bostadsområdet och liknande. På så vis omfattas alla människor av demokratin, inte bara det fåtal som valt att göra karriär i ett riksdagsparti.

Efter de principerna fungerar för övrigt redan nu alla syndikalistiska fackföreningar.

Ändå hävdar vi att även frihetliga socialister behöver bry sig om valet. Vi gör det därför att som det nuvarande politiska systemet är uppbyggt, är det i valtider människors intresse för politik är som störst. Det är då politiska organisationer släpps in på skolor och arbetsplatser, och det är då folk lyssnar på dem ute på gator och torg. Och då måste naturligtvis också vi vara där, för att förklara hur vi ser på dessa saker. Visst kan man rösta på det "minst dåliga" (om man anser att ett sådant finns) men tro inte att friheten kommer igenom politikerna – den erövras endast genom kampen på gräsrotsnivå med hjälp av den direkta aktionen. ★

Nicholas Busch och Thomas Mathiesen, tränger djupt in i djungeln av register och överstatligt polissamarbete, reder ut begreppen och avfärdar myten om det gränslösa Europa.

Kriminologen Flyghed frågar sig om allt tal om ökad brottslighet på grund av EU är en bluff och konstaterar att så inte är fallet. Bedrägerier inom EU-förvaltningen och databrottsligheten lär öka i och med alla nya dataregister, medan skrämselpropagandan om "ryssmaffian" helt saknar grunder. Händelserna under EU-toppmötet i Amsterdam står i centrum för Nicholas Busch. Han ser massarresteringarna (se D.A. # 5/97) som ett testlopp för det nya mellanstatliga polissamarbetet och spinner vidare på vilka konsekvenser det kommer att få. Den norska professorn Mathiesen har lyckats få fram hemliga dokument, bland annat om SIRENE, där man kommer att kunna registrera i princip vem som helst för vad som helst.

Boken är ingen rolig läsning, men ack så viktig. Ett måste för alla som inte trivs i kontrollstaten EU. Kan inte låta bli att sno en annan D.A.-skribents terminologi. Fem smashade SIS-datorer av fem möjliga.

CHRISTOFFER KARLSSON

Gränslös övervakning. Federativs förlag 1998.

Intresserad av SUF?

Kontakta Samordningsgruppen eller din närmaste lokalklubb!

SUF:s Samordningsgrupp
Box 633, 801 27 Gävle. Tel: 026-65 34 23
suf_sog@hotmail.com

SUF:s Internationella Kommitté
ik_suf@hotmail.com
(Kontaktas annars via SUF-Malmö)

SUF-Luleå
Box 11078, 976 27 Luleå.
suf_lule@hotmail.com
http://www.members.tripod.com/~suf_lule

SUF-Umeå
c/o Umeå LS, Fabriksgatan 1, 903 31 Umeå. Tel: 090-77 21 00.
suf_ume@hotmail.com

Ljusdals Unga Syndikalister (LUS)
c/o Ljusdals LS, Box 176, 827 00 Ljusdal.
ljusdals_ungsyndikalister@usa.net
http://www.geocities.com/capitolhill/lobby/5204

Falu Ungsyndikalistiska Klubb (FUSK)
c/o Falu-Korsnäs LS, Trotzgatan 32-34D, 791 71 Falun. Tel: 023-26 354
suf_falun@hotmail.com

Anarkosyndikalistisk Ungdom (ASU)
Box 633, 801 27 Gävle. Minicall: 0740-18 39 71
asu_gavle@hotmail.com

SUF-Uppsala
c/o Uppsala LS, Sysslomansgatan 13, 753 11 Uppsala. Tel: 018-69 46 89

Syndikalistisk Ungdom Roslagen (SUR)
Box 406, 762 43 Norrtälje
suf_roslagen@hotmail.com
http://www.geocities.com/SunsetStrip/Palladium/4984/sur

Fria Radikaler i Karlstad (FRIK)
c/o Karlstads LS, Brogatan 14, 654 60 Karlstad Tel: 054-21 64 90
fria_radikaler@hotmail.com

SUF-Arvika
c/o Arvika LS, Kyrkogatan 40A, 671 31 Arvika. Tel: 0570-103 07
suf_arvika@hotmail.com
http://www.sufarvika.base.org

Revolutionära Unga Syndikalister (RUS)
c/o Västerås LS, Norra Ringvägen 28, 722 15 Västerås. Tel: 021-13 26 87
suf_aros@hotmail.com
http://www.geocities.com/capitolhill/lobby/2722

SUF-Enköping
c/o Enköpings LS, Tullgatan 7B, 745 35 Enköping. Tel: 0171-298 00.
suf_enköping@hotmail.com

SUF-Eskilstuna
Box 12022, 630 12 Eskilstuna
sufeskilstuna@hotmail.com
http://www.geocities.com/Hotsprings/4433

SUF-Stockholm
c/o Stockholms LS, Bergsundsgatan 10 nb, 117 37 Stockholm. Tel: 08-658 62 69
suf.sthlm@usa.net
http://www.geocities.com/CapitolHill/4811

SUF-Katrineholm
Box 73, 641 21 Katrineholm.
suf.k-holm@antisocial.com
http://crosswinds.net/stockholm/~blacknight/suf/

Syndikalistisk Ungdom Gotland(SUG)
c/o Gotlands LS, Signalgatan 13D, 621 47 Visby. Tel: 0498-21 31 83
sug_suf@hotmail.com

SUF-Linköping
c/o Linköpings LS, Box 547, 581 07 Linköping

SUF-Göteborg
c/o Syndikalistiskt Forum, Heurlins Plats 15, 413 01 Göteborg. Tel: 031-711 23 04.
suf_gbg@hotmail.com
http://www.angelfire.com/sc/sufgbg

SUF-Uddevalla
suf_uddevalla@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Trollhättan
suf_thn@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Borås Ungsyndikalister (BUS)
Box 242, 503 09 Borås

SUF-Alingsås
suf_alingsas@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Halmstads FASA av SUF
c/o Sundance, Klammerdammsgatan 5, 302 42 Halmstad.
suf_hstd@hotmail.com
http://www.geocities.com/CapitolHill/5208

SUF-Jönköping
c/o Jönköpings LS, Box 190, 551 13 Jönköping. Tel: 036-12 62 36

Oskarshamns Anarkosyndikalister (OAS)
Box 4011, 572 91 Oskarshamn.
ohamns-anarkosynd@hotmail.com
http://www.torget.se/users/o/oh-suf/index1.html

SUF-Västervik
suf_vvik@yahoo.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Kalmar Autonoma - SUF
Box 229, 391 22 Kalmar.
ka-suf@usa.net
http://home2.swipnet.se/~w-28490/

SUF-Karlskrona/Björkholmen
Hantverkargatan 29B, 371 30 Karlskrona.
suf_kna@hotmail.com
http://www.sufkna.home.ml.org

SUF-Helsingborg
suf_hbg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Hässleholms Ungsyndikalister (HUS)
Box 2027, 281 02 Hässleholm. Minicall: 0740-41 14 19.
hlm_us@hotmail.com

SUF-Lund
Box 951, 220 09 Lund.
suf_lund@hotmail.com
http://www.members.tripod.com/~suf_lund

SUF-Malmö
c/o Malmö LS, Box 17575, 200 10 Malmö. Tel: 040-12 61 78
suf_malmoe@hotmail.com

SUF-Trelleborg
suf_trelleborg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

På dessa orter finns det kontaktadresser:

SUF-Östersund
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Färnebo
Box 23, 810 20 Österfärnebo.
a_worldwide@hotmail.com

SUF-Botkyrka/Skärholmen
c/o Botkyrka LS, Box 113, 145 01 Norsborg
suf_bo_sk@rocketmail.com

SUF-Strömstad
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Växjö
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

VINN CD

MED REFUSED!

D.A. har fått ett antal ex av Refuseds nya CD "The Shape of Punk to Come". Vi lottar ut dessa bland alla som tar en prenumeration på Direkt Aktion under maj och juni 1998. Så slå till; följ anvisningarna här intill och du kan bli en lycklig innehavare av nämnda CD!!!

Prenumerera på Direkt Aktion!

Prenumerera på Direkt Aktion, nu! En sex-nummersprenumeration kostar 80 kr. Eller varför inte en stödprenumeration för 150 kr? Använd talongen nedan, eller sätt in stålarna direkt på Kulturföreningen Direkt Aktions Postgiro 64 99 67 - 7

- ☐ Jag vill prenumerera på D.A. 6 nr 80 kr.
- ☐ Jag vill stödprenumerera för 6 nr 150 kr.
- ☐ Jag vill beställa följande gamla nr .... för 15 kr st. inkl. porto.
- ☐ Jag vill ha D.A. nr 1-9 för 75 kr inkl. porto

NAMN _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

c/o _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

GATA _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ADRESS _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

TELEFON _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

PLATS FÖR PORTO

DIREKT AKTION
BOX 6507
113 83 STOCKHOLM